

THỨC ĂN THUỘC LINH ĐÚNG MÙA

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin...

Cách nào, bây giờ cách này:

Bây giờ tôi tin, bây giờ tôi tin,
Mọi sự đều có thể được, bây giờ tôi tin;
Bây giờ tôi tin, bây giờ tôi tin,
Mọi sự đều có thể được, bây giờ tôi tin.

Xin chúng ta cứ đứng giờ này, với đầu cúi xuống.

Lạy Chúa, xin cho đây không chỉ là một bài hát, nhưng là chính nơi sâu thẳm lòng chúng con hát lên, “Bây giờ tôi tin!” Các môn đồ có lần đã nói, sau khi Chúa Giêsu làm rất nhiều việc quyền năng, họ thưa, “Lạy Chúa, bây giờ chúng tôi tin.”

Chúa Giêsu phán, “Bây giờ các người tin chẳng?”

² Họ thưa, “Chúng tôi tin rằng Ngài biết mọi sự và không cần người nào dạy Ngài.” Vậy, Cha ôi, tối nay chúng con nhận biết rằng Cha không cần sự giảng dạy của chúng con, nhưng chúng con cần sự giảng dạy của Cha. Vậy chúng con cầu nguyện để Cha sẽ dạy chúng con cách cầu nguyện, cách sống, và cách tin. Xin nhậm lời, Chúa ôi, qua buổi nhóm này tối nay. Nếu chúng con thiếu điều gì, xin ban điều đó cho chúng con, lạy Chúa. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Giêsu. A-men.

³ Tôi biết nhiều người trong anh em lại đang đứng tối nay. Và, bên ngoài, đã gặp những nhóm mà nói rằng họ không thể vào được, và họ đang nghe qua đài truyền thanh trong những xe hơi khác nhau. Và bây giờ chúng ta sẽ cố gắng làm thật nhanh như có thể được tối nay, vào tối Chúa nhật, chúng ta dâng để cầu nguyện cho người đau, có hàng người xin cầu nguyện như chúng ta có thể đem người ta lên đây. Nhưng chúng ta đang dâng buổi nhóm này tối nay để cầu nguyện cho người đau.

⁴ Và tôi muốn anh em được gây dựng bây giờ trong...Kinh Thánh này của Đức Chúa Trời, bằng Đức tin, Đức tin của thời

đại này. Đức Tin! Sẽ cần phải có nhiều đức tin hơn bất kỳ thời đại nào, vì đây phải là đức tin cất lên, được cất lên. Và vì thế chúng tôi muốn anh em tối nay tin vào tất cả những gì anh em đã thấy, đã nghe, Lời mà anh em đã nghe giảng, những—những dấu kỳ phép lạ mà anh em đã thấy thực hiện. Chúng tôi muốn anh em tích lũy tất cả điều đó với nhau trong lòng, và xem xét nó, có phải đó là Đức Chúa Trời hay không.

5 Giống như Ê-li-sê ngày xưa, đã nói, “Nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, thì hãy hầu việc Ngài.” Và nếu Chúa Jêsus là trọng tâm của tất cả các sự việc đối với Co-đốc nhân, thì tôi nghĩ chúng ta nên bỏ hết mọi thứ khác và gắn chặt với Ngài. Hãy nhớ, Ngài là Trung tâm, Ngài là Sao Bắc đẩu, Ngài là Tối hậu, Ngài là sự Tuyệt đối. Và nếu Ngài là Sao Bắc đẩu...Có một vật duy nhất chỉ về sao bắc đẩu, đó là la bàn của anh em mà anh em đang chèo đi cùng. Và La Bàn mà tôi đang thách thức anh em chèo với là Lời, và Lời luôn luôn chỉ đến Ngài.

6 Và chúng ta cảm thấy như mình đang đi qua một thời kỳ lớn lao của hoạn nạn và thử thách, sự rối loạn của thời đại và tai nạn giữa các dân, và đủ thứ xảy ra, và đôi khi tôi cảm thấy bị nhấn chìm như...Mọi nơi tôi nhìn, nó như trên một...trong một con tàu ngoài biển khơi. Mà tôi được giao đảm trách Thuyền đó. Và chúng ta sẽ làm điều đó thế nào? Còn ở đây một con tàu với cột buồm trắng đến, lớn gấp trăm lần con thuyền của tôi. Nhưng chúng ta sẽ trèo lên đỉnh chúng, mỗi một người. “Chúng ta còn hơn là những người chiến thắng qua Ngài.” Vị Hoa tiêu, Thuyền Trưởng, đã nắm lấy dây phía cuối con tàu, Ngài sẽ kéo nó qua. Chúng ta sẽ vượt lên trên mỗi một cơn sóng đó.

7 Bây giờ, tối nay, vì vậy chúng ta có thể làm vội và để cho anh em ra về sớm. Chúng tôi biết ơn vì anh em đã lái xe qua những chặng đường dài, vân vân, và cách anh em phải lái thế nào, và anh em phải hy sinh như thế nào. Và, đây, điều đó giục tôi đến nơi tôi thật muốn đứng và cứ trò chuyện và làm mọi thứ tôi có thể để giúp anh em. Nhưng khi tôi có mặt tại đây tôi cố gắng nhấn mạnh vào mọi sự mà tôi có thể được, để đưa ra sự giúp đỡ trong thời gian mà chúng ta có mặt ở đây lúc này. Thế thì anh em...Nếu anh em cho người ta quá nhiều vào một lần họ không

thể nhớ hết. Anh—anh em phải thật sự nắm lấy một điều và giữ lấy nó đúng với người ấy cho đến lúc họ thấy điều đó. Và rồi khi họ nắm chắc điều đó trong lòng rồi, thì họ sẽ...thì dạy họ điều gì khác. Như chúng ta cứ đi từng bước.

⁸ Bây giờ, anh em cầu nguyện và hãy hết sức can đảm, và tin bây giờ tối nay dành cho sự chữa lành. Tôi không nghĩ có câu hỏi nào trong trí anh em về thời đại mà chúng ta đang sống. Tôi không tin có vấn đề nào trong trí anh em về Đức Chúa Trời có ở giữa dân sự Ngài hay không. Tôi tin tất cả anh em tin điều đó. Và tôi...Không có nghi ngờ trong trí tôi về nó. Và tôi—tôi—tôi biết dân sự của tôi, bạn bè tôi, những người bạn trong Đấng Christ, con cái của—của Đấng Christ, tin điều đó.

⁹ Và điều đó ban cho tôi sự vui thích lớn được đến gặp khi anh em biết rằng anh em có một Sứ điệp từ Đức Chúa Trời, và anh em ban nó cho dân sự và thấy dân sự đáp ứng với Sứ điệp đó. Rồi anh em nhìn lại và nói, “Tạ ơn Cha, Cha ôi.” Ô, thật là vui mừng lúc đó nhìn thấy dân sự ăn Bánh được gởi đến cho họ! Anh em nhận ra đó là khải tượng cách đây nhiều năm, ngay tại đây ở đền tạm này không? Đúng vậy, “Bánh Sự Sống.” Anh Neville, anh nhớ điều đó, quyền năng. Thời kỳ đầy quyền năng!

¹⁰ Bây giờ chúng ta hãy giở ra, nếu anh em muốn theo dõi phần đọc hay đánh dấu, chỉ...Tôi không nghĩ sẽ thích hợp cho một buổi nhóm mà không có đọc Lời Chúa và bỏ qua một vài lời chia sẻ, nếu đó sẽ là một buổi nhóm chữa lành hay bất kỳ loại gì. Chúng ta hết thấy đều hiểu. Tôi cho là, không có người lạ nào giữa chúng ta. Nhưng tất cả chúng ta hiểu sự chữa lành là gì. Không phải là việc mà người nào đó làm cho anh em; chính là việc Đức Chúa Trời đã làm cho anh em rồi. Sự cứu rỗi cũng ở trên đường lối như vậy. Điều duy nhất, là, khiến cho người ta tin đó là Lễ thật. Và Đức Chúa Trời dạy điều đó trong Lời Ngài và rồi chứng minh cho họ là những người sẽ tin Nó, vì Ngài phán, “Mọi sự đều có thể được cho những người tin.”

¹¹ Anh em nói, “Không có việc gì là không thể được với Đức Chúa Trời.” Anh em tin điều đó không? Cũng không có điều gì là không thể được với anh em. “Vì mọi sự đều có thể được với họ,” (Chúa là một Người) “với họ là những người tin.” Hiểu không?

Vì vậy không có điều gì không thể được đối với anh em, cho anh em, nếu anh em có thể chỉ tin mà thôi.

¹² Bây giờ trong Các Vua thứ Nhất, chương 17, tôi muốn đọc bảy câu đầu, ý Chúa.

Ê-li ở Thi-sê-be, là một người trong bọn đã sang ngụ Ga-la-át, nói với A-háp rằng, Ta đứng trước mặt CHÚA Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên hằng sống mà thề rằng: Mấy năm về sau đây, nếu ta chẳng nói, chắc sẽ không có sương, cũng không có mưa.

Đoạn có lời của CHÚA phán dạy người rằng,

Hãy đi khỏi đây, qua phía đông, và ẩn người bên khe Kê-rít, đối ngang Giô-đanh.

Và, người sẽ uống nước của khe; và Ta đã truyền cho chim quạ nuôi người tại đó.

Để ý, “nuôi người tại đó,” không nơi nào khác. “Tại đó!”

Vậy người đi vâng theo CHÚA, hay lời của CHÚA: vì người đi và đến ở nơi mé khe Kê-rít, đối ngang Giô-đanh.

Buổi mai và buổi chiều chim quạ đem bánh và thịt cho người; và người uống nước khe.

Nhưng trong ít lâu, thì khe bị khô, vì trong xứ không có mưa.

¹³ Xin Chúa gia thêm ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài. Và bây giờ, tối nay, tôi muốn lấy ra đề tài từ đó, được gọi là, “Thức ăn thuộc linh trong mùa của Nó.” Sáng nay chúng ta đã có một—một bài học về—về “Hầu việc Chúa, hay cố gắng hầu việc Ngài mà không...ở ngoài thì giờ, mùa, nơi chốn, hay người.” Còn bây giờ đây là: *Thức Ăn Thuộc Linh Đúng Mùa.*

¹⁴ Tiên tri này, Ê-li, chúng ta rất ít biết về ông. Song chúng ta biết rằng ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời, và đầy tớ của Đức Chúa Trời dành cho thời đại đó.

¹⁵ Đức Chúa Trời đã dùng Thần của Ngài trên Ê-li, ba lần rồi, và hứa hai lần nữa; năm lần, vì ân điển. Ngài đã sử dụng Nó trên Ê-li; Thần đó đã đến trên Ê-li-sê bội phần; đã ở trên Giảng Báp-tít; và được cho là ban ra trong Nàng Dầu Dân ngoại; và đến

với Môi-se để đưa dân Do-thái về quê hương. Đúng thế. Năm lần mà Đức Chúa Trời hứa dùng Thần của Ê-li, và đã thực hiện nó ba lần rồi.

¹⁶ Vậy thì, tiên tri lớn này, chúng ta không biết ông đến từ đâu. Chúng ta biết ông là người Thi-sê-be. Nhưng ông đến như thế nào...

¹⁷ Chúng ta biết ít về các đấng tiên tri. Chúng ta không biết họ từ đâu đến. Rất hiếm...Bởi vì, tôi không biết tiên tri nào ra từ giáo hội hay có gia hệ nào sau họ. Đó chỉ là những con người bình thường mà không sợ hãi, và, nhiều khi, không có học vấn. Và họ không hề viết cái gì, chính họ. Ê-sai và Giê-rê-mi, hai người trong họ, đã viết những bản văn, nhưng Ê-li con người vĩ đại này không hề viết một điều gì. Nhiều người trong họ đã không viết; có lẽ họ không biết viết. Nhưng họ là những con người thô kệch. Không có người nào trong Kinh thánh giống như những tiên tri thời cổ đó. Họ đã thách thức các vương quốc, các vua, các dân tộc, các giáo hội, và mọi thứ khác, và đứng vững trên Lời Chúa, và Đức Chúa Trời đã chứng minh họ là đúng. Họ là những cá nhân rất thô kệch.

¹⁸ Và tiên tri Ê-li này là một trong những người thô kệch nhất trong tất cả họ. Ông là con người của đồng vắng. Ông ra từ đồng vắng; ông sống trong đồng vắng. Kinh thánh nói ông mặc đồ bằng lông. Ông quấn quanh mình da cừu, và một miếng da, của da lạc đà bao quanh hông, rất...râu phủ trên mặt ông, và tôi hình dung ông là người rất thô lỗ, và nhìn trông thô kệch.

¹⁹ Nhưng chúng ta đã không...hết thấy họ đã không chết hết. Họ không chết—chết hết. Vào thời Giáo hội nghị Nicene, nhiều người trong anh em đã đọc *Giáo Hội nghị Nicene của Giáo hội Ban đầu*, khi họ muốn lập một tổ chức ra từ đó và làm tan vỡ tất cả hội thánh khác, rồi gộp lại làm một, khi họ tổ chức Giáo hội nghị Nicene đó, những con người thô lỗ giống như Ê-li-sê đến đó từ đồng vắng, chỉ ăn thảo mộc; những người thô kệch vĩ đại. Nhưng những nhân vật cao trọng, những người vai vế, dưới triều Constantine, và đại loại như vậy, đã im tiếng của họ. Bởi vì những người ấy, là những vị tiên tri, biết rằng bông lúa mì của Nàng Dâu Hội thánh phải rơi vào trong đất, cũng giống như bông

lúa mì trong Chàng Rể phải rơi vào trong đất. Và nằm tại đó một ngàn năm.

²⁰ Đó là lý do họ viết trong những cuốn sách ngày nay, “Đức Chúa Trời im lặng đó ở đâu mà có thể đứng nhìn, thấy trẻ con bị giết hại, và phụ nữ bị sư tử xé thành từng mảnh, và ngồi trên trời mà chẳng nói gì về điều đó?” Họ không biết Lời. Bông lúa mì phải rơi vào trong đất. Làm sao một Đức Chúa Trời công bình có thể đứng nhìn Con Chính Ngài chết và bị phỉ nhổ, vân vân? Nhưng nó phù hợp với Lời, nó phải là vậy. Và đó là cách nó xảy ra ngay cả với thời đại này.

²¹ Con người này, ông là người vĩ đại. Có một thế hệ tội lỗi trước ông. A-háp là vua, cha ông trước ông đã từng làm điều ác. Kể từ thời Sa-lô-môn, hết vua gian ác này đến vua gian ác khác. Và người này, A-háp, đã cai trị hai mươi hai năm tại Sa-ma-ri, là người xấu xa nhất trong tất cả họ. Ông là một người hiện đại thật sự. Ông tin vào tôn giáo, chắc chắn. Và ông có mọi thứ trong xu hướng hiện đại. Ông có bốn trăm tiên tri Do-thái, tất cả đều học vấn cao và được huấn luyện. Đức Chúa Trời đã sai đến cho ông một người mà ông không muốn tin, và đó là Ê-li.

²² Nhưng Ê-li, người Thi-sê-be này, là con người của đồng vắng. Không phải là người hòa nhã lễ độ; ông là con người thô lỗ. Và một ngày nọ, sau khi A-háp phạm tội đến nỗi Đức Chúa Trời không thể chịu đựng được nữa, Ngài đã phán với Ê-li trong đồng vắng. Và ở đây ông trên đường đi xuống Sa-ma-ri, như tôi thường minh họa; có lẽ những sợi râu trắng tua ra quanh mặt của ông, đầu hói sáng chói dưới mặt trời, đôi mắt hẹp bé nhỏ, lưng còng ở đó với chiếc gậy trong tay mình, nụ cười trên gương mặt, đi thẳng đến nhà vua Y-sơ-ra-ên, và nói, “Thậm...Thậm chí sẽ không có sương rơi xuống nếu ta không gọi.”

²³ Xin Chúa ban cho chúng ta những con người giống như thế, đây, những người biết rằng họ đang làm gì với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

²⁴ Vậy thì, chúng ta thấy rằng trước khi ông làm điều này, điều mà Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông. Đức Chúa Trời đã nói chuyện với ông và, do đó, ông không sợ gì cả. Ông không sợ hãi về sự điệp của mình, nó ắt không xảy đến; ông biết điều đó sẽ xảy ra! Ông

biết nó theo Lời Chúa, và ông biết ông là tiên tri của Đức Chúa Trời dành cho thời đại đó. Cho nên dẫu nhà vua có chém đầu ông hay không, ném ông vào ngục, bất cứ điều gì họ có thể làm, không quan trọng với ông; ông có một sứ mạng, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY,” ngay vào mặt vua. Thật là một người nghiêm khắc! Nhưng trước khi ông làm điều này, tiên đoán cơn đại hạn này...

25 Vì Đức Chúa Trời sẽ không để cho tội lỗi không bị hình phạt. Phải có sự hình phạt. Luật pháp ích lợi gì nếu không có một—một hình phạt? Tốt đẹp gì, nói, “chống lại luật chạy vượt đèn,” mà không có gì tốt đẹp sau nó, hay chẳng bị hình phạt gì sau điều đó? Nó sẽ không phải là luật. Vậy có hình phạt đối với tội lỗi. Và khi Đức Chúa Trời làm nên một luật, và luật—luật pháp đó bị coi thường, thì phải có hình phạt cho điều đó.

26 Và đất nước này đã vi phạm tất cả luật pháp của Ngài. Ô, họ có nhà thờ lớn, họ có đền thờ. Họ có nhiều người có học vấn. Họ có các tiên tri trên cả nước, có những trường học của họ, biến chúng thành giống như một cái máy. Và họ có nhiều tiên tri, họ có nhiều thầy—thầy tế lễ, họ có nhiều thầy thông giáo, và họ có nhiều tôn giáo, nhưng họ xa cách Lời Chúa. Vì vậy Đức Chúa Trời đã kêu gọi một người ở bên ngoài hàng ngũ của họ, và sai ông vào với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

27 Và chú ý cách Ngài quan tâm người của Chính Ngài thế nào. Trước khi Ngài sai tiên tri này với sứ điệp ấy, Ngài phán, “Hỡi Ê-li, hãy đi bảo cho Vua A-háp những điều này. Và bây giờ, khi người bảo rồi, hãy ẩn mình khỏi vua thật nhanh, vì Ta đã dành một chỗ cho người đi trong suốt cơn hạn hán. Ta sẽ săn sóc người, hỡi Ê-li, nếu người cứ giáng Lời Ta, cứ làm những gì Ta bảo người làm.”

28 Bây giờ tôi sẽ cho thấy hình bóng chức vụ vĩ đại này, tối nay, của Ê-li và thời đại của Ê-li, với thời đại mà chúng ta đang sống bây giờ. Tôi tin Nó là một hình bóng hoàn hảo. Tôi nghĩ về các dân...nếu tôi...chúng ta có thời gian để trở lại, nhưng tôi muốn để nhiều thì giờ cho hàng người xin cầu nguyện.

29 Vậy nếu chúng ta có thể trở lại và xem, Y-sơ-ra-ên đã chiếm xứ Palestine trên cùng cơ sở mà chúng ta chiếm lấy nước Hoa Kỳ này. Chúng ta đến trong nước Hoa Kỳ này và đẩy lui những người sở hữu, là những người da đỏ Anh-điêng, và chiếm hữu

xứ này. Và Y-sơ-ra-ên cũng đã đến xứ Palestine như vậy, dưới sự lãnh đạo của Giô-suê, dưới ảnh hưởng của Đức Chúa Trời, và đẩy lui những kẻ cư ngụ và chiếm lấy xứ.

³⁰ Và những vị vua đầu tiên của họ là những người mạnh mẽ; Đa-vít, Sa-lô-môn, và các vĩ nhân. Những tổng thống đầu tiên của chúng ta là những vĩ nhân; Washington, Lincoln, vân vân. Rồi rốt cuộc các tổng thống hay các vua trở nên thối nát qua suốt thời gian đó, và cuối cùng họ đã chấm dứt với A-háp này. Rất hình bóng, điển hình cho thời đại chúng ta. Và dân chúng quá hiện đại đến nỗi họ không muốn nghe Lời chân thật của Chúa.

³¹ Và anh em có thể tưởng tượng, với một dân hiện đại giống như thế, một đầy tớ chân thật của Đức Chúa Trời sẽ như thế nào với họ. “Sao, ông ta điên khùng, ông ta mất trí. Không thể có chuyện như thế.” Họ tin kính, rất sùng đạo. Họ là những con người chân thành, họ có nhiều người chân thành. Họ rất tin kính.

³² Vì thế ông biết rằng phải có nhiều hơn là chỉ một hệ thống thần học bình thường, phải có nhiều hơn—hơn bất cứ sứ điệp bình thường nào, phải có nhiều hơn là chỉ rao giảng Lời, để làm tan vỡ những tấm lòng bằng đá của họ. Ông biết phải cần đến CHÚA PHÁN NHƯ VẦY để đem sự phán xét trên dân sự đó, vậy ông biết điều đó khi ông đi ra với CHÚA PHÁN NHƯ VẦY. Và đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẦY. Bác bỏ điều Đó, là sự phán xét. Chúng ta thấy điều đó, cũng trong thời đại mình. Chúng ta thấy điều đó trong bất kỳ thời nào. Không có gì còn lại ngoài sự phán xét khi anh em bước qua ranh giới sự thương xót.

³³ Bây giờ, hình bóng ấy ở đó, mà tôi dùng, tôi sẽ đưa ra Ê-li làm hình bóng với hội thánh ngày nay, hội thánh của ngày nay. Ngay trước khi sự phán xét, ông đã nhận sứ điệp này. Ê-li, ông tiêu biểu, quan tâm về thiên nhiên, thức ăn tự nhiên của mình, bởi vì trời sẽ không mưa lúc bấy giờ, theo Lời Chúa, trong ba năm rưỡi, hay cho đến khi Ê-li kêu xin điều đó. “Bất kỳ lúc nào người nói, hỡi Ê-li, đó là điều sẽ xảy ra.” Do đó ông đã bước tới trước vua, và nói, “Thậm chí sẽ không có sương rơi cho đến lúc ta cầu xin điều đó.” Đó quả là một—một trách nhiệm nặng nề, phải không? Đó đúng là một sứ điệp!

34 Và bây giờ chúng ta sẽ làm hình bóng điều đó với cơn hạn hán thuộc linh của ngày nay. Bây giờ, tất cả chúng ta đều biết, có một cơn hạn hán thuộc linh lớn trong xứ ngày hôm nay, nói về mặt thuộc linh. Và, anh em biết, điều đó đã được các tiên tri báo trước, ngay trước khi sự Tái lâm của Đấng Christ sẽ xảy ra, nói rằng, “Sẽ có một nạn đói trong xứ, và người ta sẽ sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song đói nghe Lời của Đức Chúa Trời.” Và thời đó là bây giờ, “nghe Lời chân thật của Đức Chúa Trời.” Bây giờ, điều này làm hình bóng cơn hạn thiên nhiên với cơn hạn thuộc linh.

35 Tội lỗi và sự vô tín, bởi những giáo sư giả và những người theo chủ nghĩa hiện đại trong giáo hội, đã mang nơi này đến sự phán xét sắp tới, đang đến này. Thế thì họ đã quay bỏ Lời Chúa và tiên tri Ngài, mà quay sang những thuộc ngữ thần học hiện đại về Lời.

36 Anh em lưu ý tại đây, chính là ngay lúc ấy mà Đức Chúa Trời luôn dấy lên điều gì đó. Bởi vì, Ngài, luôn luôn, Ngài không làm điều gì cho đến khi Ngài khảo thí trước điều đó cho dân sự, và Ngài luôn khảo thí điều đó bằng các đầy tớ của Ngài.

37 Bây giờ, nhưng Ê-li, trong suốt thời gian này, có một nơi bí mật mà Chúa truyền định cho ông đi đến. Đó là điều mà chúng ta muốn thấy bây giờ ngay trước khi chúng ta có hàng người xin cầu nguyện. Ê-li có một nơi bí mật do Chính Chúa sắm sẵn. Vậy thì, giáo hội không bao giờ sắm sẵn điều đó cho ông, nhà vua không bao giờ sắm sẵn cho ông, ông không tự sắm sẵn cho mình, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn một nơi bí mật cho Ê-li để được nuôi suốt thời gian hạn hán, nơi mà lương thực của ông được cung cấp ngày này qua ngày khác. Ông không cần phải tự hỏi điều gì sẽ xảy ra ngày mai hay tự hỏi nguồn cung ứng sẽ cạn không. Đức Chúa Trời phán, “Ta đã ra lệnh cho chim quạ và chúng sẽ nuôi người.” Thật là điều tuyệt vời, một hình bóng về nơi bí mật của chúng ta trong Đấng Christ.

38 Khi hội đồng thế giới và tất cả điều đó đang diễn ra ngày hôm nay, nói rằng, “Những ngày phép lạ là quá khứ.” Những quyền năng vĩ đại của Chúa đã bị cất khỏi các giáo hội. Họ dường như, không còn gì nữa, họ không có gì ngoài “đồng kêu lên và chấp

chỏa vang tiếng.” Chúng ta biết đó là sự thật. “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó.”

³⁹ Sự việc cũng giống như điều Đa-vít đã làm, sáng nay, với những cái xe bò, bỏ đi Lôi. Khi Lôi được trình bày và ban cho họ, họ lại không muốn Nó; cho nên, họ đã đi xa khỏi Nó.

⁴⁰ Đó là điều những người này đã làm trong thời Ê-li, đi cách xa khỏi Lôi. Họ nghĩ mình có Lôi, nhưng họ lại không có Nó. Vậy để ý thể rồi trong...

⁴¹ Trong suốt thời gian mà Ngài sẽ trừng phạt kẻ không tin, Ngài đã làm một con đường cho người tin. Cũng giống như Ngài làm mỗi thời kỳ. Trong những ngày khi Ngài sắp hủy diệt thế gian bằng nước lụt, Ngài đã tạo một lối thoát cho Nô-ê. Trong thời Ngài sắp nhấn chìm dân Ai-cập, Ngài tạo nên một con đường trốn thoát ngang qua biển cho dân sự Ngài. Thật Chúa làm đường lối Ngài tuyệt diệu làm sao! Và nơi nào không có con đường, Ngài là Con Đường đó. Ngài là Con Đường đó!

⁴² Bây giờ chúng ta nhận ra rằng mình đang đối mặt với một số của...một trong những thì giờ vĩ đại nhất mà lịch sử đã từng biết. Không phải chính xác là đầu đạn với hỏa tiễn sáng bóng, với một cái đầu ở trên nó, mà chúng ta nên sợ hãi. Mà chính là chúng ta nên sợ các giáo hội. Đó là thời đại chúng ta đang sống mà chúng ta nên quan sát.

⁴³ Bây giờ để ý, nhưng Đức Chúa Trời đã tạo một con đường cho Ê-li thoát khỏi nó. Và Ngài đã làm một con đường để cho con cái tin của Ngài thoát khỏi nó bây giờ, cơn thịnh nộ và những điều sẽ xảy đến.

⁴⁴ Bởi vì, Đức Chúa Trời không thể là công bình để phán xét những người đó và đưa đến cho họ sự hình phạt, và nhấn chìm Sô-đôm và Gô-mô-rơ, nhấn chìm Ca-bê-na-um vào giữa biển cả, và định tội những thế hệ đó, Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và rồi để cho chúng ta làm điều giống như vậy mà không bị trừng phạt. Chúng ta thật sự giống như họ chắc chắn phải bị đoán xét. Bây giờ chúng ta để ý rằng...

⁴⁵ Khi những điều này xảy đến, khuynh hướng hiện đại của thời ấy, Đức Chúa Trời đã dấy lên một người trong thời đó, hay

đúng hơn là, đã đẩy lên một người, để chiến đấu chống lại các thế lực, và họ không muốn lắng nghe nó. Họ nghĩ rằng người ấy bị điên, “Ông ta bị mất trí. Ông ta chỉ là ông già cuồng tín nào đó, khờ dại từ đồng vắng, hầu như kẻ gàn dở rừng rú.” Nhưng, tuy nhiên, ông có Lời của Chúa.

⁴⁶ “Lời không có nghĩa những gì Nó nói,” ngày nay họ nói. “Ồ, đây, Kinh Thánh chỉ là một quyển sách lịch sử.” Tôi nghĩ anh em đã thấy điều này, mà bây giờ họ tuyên bố, rằng, “Ê-va đã không ăn quả táo, nàng ăn một...” Nó là cái gì? Tôi nghĩ... “Đó là trái mơ,” họ nói bây giờ. “Nó là trái mơ.” Và rồi, rằng, “Môi-se không hề mang dân sự qua Biển Đỏ. Đó là một đám sậy lớn, ở trên tận cùng của biển đó, và ông đi qua một biển sậy.” Thế thì làm thế nào nước, n-ư-ớ-c, dựng lên thành vách ngăn ở cả hai bên; họ đi qua trên đất khô, lúc ấy?Ồ, vô lý như vậy! Nhưng, anh em thấy đó, hầu như cần có một ngày như thế để mang cơn thịnh nộ của Chúa đến trên những người đó. Thật như thế.

⁴⁷ Họ nói không có chuyện như—như những...Thậm chí những người trong giáo hội cũng không tin vào những phép lạ. “Tôi sẽ cho ông một ngàn đô-la,” họ nói, “hãy tỏ cho tôi thấy một phép lạ. Cho tôi thấy một phép lạ!”Ồ, họ không thể thấy được nó nếu có mười ngàn việc được thực hiện trước họ. Sao, họ, họ sẽ không bao giờ thấy được nó.

Anh em nói, “Điều đó không thể được.”Ồ, không, không thể.

⁴⁸ Ê-li một lần ở Đô-than, và quân Sy-ri tiến đến bao vây thành phố, để bắt ông, vì họ biết đó là nơi sức—sức mạnh của một quốc gia nằm ở đó, là trong vị tiên kiến ấy. Sao, vua...Một trong những tướng nói với vua Sy-ri, rằng, “Sao, vua biết không, Ê-li đáng tiên tri đó, người Thi-sê-be, nói cho vua Y-sơ-ra-ên những gì vua đã nói trong phòng kín.”

⁴⁹ Vua truyền, “Hãy đi bắt người đó! Đó là kẻ đang cản trở chúng ta.” Và cả quân đội Sy-ri lên vào vây quanh Đô-than. Họ bao vây tất cả.

⁵⁰ Và Ghê-ha-xi, đây—đây tớ của đáng tiên tri, thức dậy, và ông nói, “Ồ, cha tôi ôi, các đội quân đang bao vây chúng ta tại đây. Chúng ta bị bao vây hoàn toàn.”

⁵¹ Người đáp, “Sao, những người ở với chúng ta đông hơn những người ở với chúng nó.” Hiểu không?

Và Ghê-ha-xi nhìn quanh, nói, “Tôi không thấy ai cả.”

⁵² Người đáp, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin mở mắt cho chàng trai đó.” Và mắt người ấy mở ra, tất cả các núi đồi đầy các Thiên sứ và những xe ngựa lửa bao quanh, những Lực lượng vô hình.

⁵³ Ê-li đi ra ngay tại đó, và Kinh thánh chép, “Người đã quở cho họ bị mù.” Người bước ra với họ; họ bị mù trước người. Bước ra và nói, “Có phải các người đang tìm Ê-li không?”

Kẻ ấy nói, “Vâng, chúng tôi đang tìm kiếm người.”

⁵⁴ Người nói, “Hãy theo ta, ta sẽ nói cho các người biết đúng nơi người ở,” rồi dẫn chúng vào ngay nơi phục kích, ngay nơi các đội quân đổ ra và bắt lấy chúng.

⁵⁵ Vậy thì, Kinh Thánh nói, “Người đã quở họ bị mù.” Điều đó không phải tranh cãi. Và nhiều người rất mù lòa thuộc linh ngày nay, mặc dù Chúa là Đức Chúa Trời đã giáng xuống giữa dân sự và làm bất kỳ điều gì, và những việc mà Ngài đã hứa, họ vẫn không thể thấy được Nó. Họ bị mù thuộc linh; không biết Đức Chúa Trời, không biết Quyền năng vĩ đại của Ngài. Bây giờ, chúng ta để ý rằng họ đã làm điều đó trong thời của Ê-li, và họ vẫn còn làm điều đó ngày hôm nay. Đức Chúa Trời quở họ mù. Ngày nay họ nói, rằng, “Không có phép lạ, không có chuyện như thế đâu, tất cả điều này chỉ là cảm xúc.”

⁵⁶ Họ cũng nói giống như vậy về Ê-li, vì khi người đã được cất lên và Ê-li-sê thay thế người, một người trẻ tuổi, đầu hói, trẻ tuổi, những đứa trẻ chạy theo sau người, và nói, “Ồ lão trọc, sao ông không lên cùng với Ê-li?” Đấy, thậm chí dân chúng, họ đã không tin điều Đó ngay ban đầu, sau khi rất nhiều việc đã được thực hiện. Và con người vĩ đại này của Đức Chúa Trời đã được cất lên Trời bằng một xe ngựa lửa, mà người ta vẫn không tin Nó. Và có những đứa trẻ của họ chạy theo sau người này và nói, “Ồ lão trọc, sao lão không đi lên?” Hiểu không? Và lúc đó đáng tiên tri xây lại rửa sả chúng, liền có con gấu cái giết chết bốn mươi hai đứa trong bọn chúng.

⁵⁷ Bây giờ để ý. Ngày nay, như đã xảy ra lúc đó, họ đưa sự giải thích riêng của họ với Lời. Vậy thì, nếu họ muốn làm thế, thì tùy họ, nhưng họ cố gắng làm cho chúng ta tin nó. Kinh Thánh nói rằng, “Lời này của Đức Chúa Trời không thuộc về sự diễn dịch cá nhân.” Đức Chúa Trời thực hiện sự thông giải của Chính Ngài. Chúa khẳng định Lời Ngài, và đó là sự thông giải của Nó. Như tôi đã nói nhiều lần, Ngài đã phán lúc ban đầu, “Hãy có sự sáng,” thì có sự sáng. Điều đó không cần phải được diễn giải; nó đã xảy ra. Ngài phán, “Một nữ đồng trinh sẽ thụ thai,” nàng đã thụ thai. Ngài phán Ngài sẽ “đổ Thần Linh của Ngài,” Ngài đã làm. Và Ngài phán, “trong những ngày sau rốt,” những sự việc mà Ngài sẽ làm, và Ngài đang làm điều đó! Nó không cần sự thông giải nào; Đức Chúa Trời đang làm sự thông giải của Chính Ngài. Cho dù kẻ khờ dại có nói gì đi nữa, điều đó cũng không ngăn chặn Đức Chúa Trời một chút nào.

⁵⁸ Khi Chúa Jêsus còn trên đất, Ngài đã phải gặp thật nhiều sự vô tín để tranh đấu mà chúng ta có ngày nay, và có lẽ nhiều hơn nữa. Nhưng điều đó không ngăn cản Ngài được; Ngài cứ thi hành và thực hiện bốn phần của Ngài, và Đức Chúa Trời khẳng định mọi sự Ngài đã làm. Ngài phán, “Ta không phải một mình Ta. Cha với Ta là Một; Cha ngự trong Ta. Không phải Ta làm các công việc, chính Cha ở trong Ta. Ví bằng Ta không làm những việc của Ngài, thì các người chớ tin Ta; nhưng nếu Ta làm các việc và dầu các người chẳng tin Ta, hãy tin các công việc.” Hiểu không? Nói cách khác, họ... “Hãy tra xem Kinh Thánh,” Ngài phán, “vì ở đó các người nghĩ mình có Sự sống Đời đời, là bởi biết Kinh Thánh. Và Kinh Thánh, tự Nó, làm chứng về Ta vậy.” A-men! Thật là một lời phán tuyệt vời! “Chúng là những lời, Kinh Thánh, nói cho các người biết Ta là Ai,” Chúa Jêsus phán.

⁵⁹ Và chính là Thánh Kinh nói cho anh chị em biết thời đại mà chúng ta đang sống. Và những việc mà anh chị em thấy đã được thực hiện, đó là Chính Đức Chúa Trời ở giữa dân sự Ngài. Không gì có thể làm sống lại kẻ chết ngoài Đức Chúa Trời. Không ai có thể làm những việc mà Đức Chúa Trời đang làm bây giờ ngoài Ngài. Vì Kinh thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

⁶⁰ Bây giờ chúng ta thấy khuynh hướng hiện đại đó của dân chúng, lúc đó, “Ồ, thời ấy là quá khứ, không có chuyện như những phép lạ như vậy. Người ta chỉ hành động theo cảm xúc thôi.”

⁶¹ Hãy lắng nghe Ê-li đó, đáng tiên tri, la lớn chống lại họ và những nhà thần học của họ. Để ý, để ý, ông nói dường như ông là Chính Đức Chúa Trời. Ê-li nói dường như ông là Chính Đức Chúa Trời, “Sương sẽ không rơi xuống từ trời cho đến khi ta cầu xin điều đó.” A-men! Vâng, thưa quý vị. Đáng tiên tri đã ở thật lâu trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời!

⁶² Các tiên tri của thời Cựu Ước, hay bất kỳ thời nào, sống trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời cho đến khi họ trở nên Lờ, Sứ điệp của họ là Chính Lời. Và, hãy nhớ, ông nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Và khi những người đó có những sứ điệp ấy từ Đức Chúa Trời, và họ trở nên bị bao phủ với điều đó đến nỗi những suy nghĩ riêng của họ... Nó có thể chống lại suy nghĩ của họ, họ có thể không thể thấy—thấy nó đúng. Nhưng họ đang nói ra Lời Chúa, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

⁶³ “Sẽ không có mưa cho đến lúc ta kêu cầu.”Ồ, quả là một lời tuyên bố mạnh mẽ! Ông đã ở trong sự Hiện diện của Chúa và đã được chứng thực thật hoàn hảo. Và, hãy nhớ, cũng theo A-mốt 3:7, “Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chẳng làm một việc gì mà Ngài chưa tỏ sự kín nhiệm Ngài ra trước cho tôi tớ Ngài là các đáng tiên tri.” Ông nói, “Sẽ không có mưa nào rơi xuống!” Trước tiên ông...

⁶⁴ Họ cười nhạo ông, họ nghĩ ông bị điên khùng, “Kẻ cuồng tín đó!” Nhưng, thấy đó, ông có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY rằng sẽ không có mưa. Và, Đức Chúa Trời, trước khi ông làm điều đó, Ngài đã khảo thí cho Ê-li đầy tớ của Ngài. Và ông là một tiên tri được chứng minh, được chứng thực, để dân sự nên ăn năn. Nhưng, thay vì thế, họ lại nhạo cười ông, nói, “Ồ, chúng ta có nhiều mưa! Những bể chứa thì đầy. Các dòng sông đang chảy tốt.”

⁶⁵ Kinh Thánh nói rằng, “Thậm chí không có sương trong ba năm rưỡi.” Tất cả các khe suối và dòng nước khô cạn, ở mọi nơi. Đó không phải là con người ấy, đó là Chúa đang phán qua người ấy. Đó là đáng “TA” ở đấy. Chúng ta luôn biết vậy. Vì thế ông...

⁶⁶ Chúng ta thấy rằng khi một người đến, được Chúa sai đến, được Chúa truyền định, với CHÚA PHÁN NHƯ VẦY thực sự, sứ điệp và sứ giả là một và giống nhau. Vì người được sai đến để đại diện cho CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, từng Lời đi với Lời, vậy người và sứ điệp của người giống nhau.

⁶⁷ Một người thuộc giáo phái dưới những bảo trợ thuộc giáo phái, người ấy và giáo hội là “một.” Một nhà thần học dưới ảnh hưởng hệ thống thần học, được tạo nên bởi giáo phái nào đó, ông ta và sứ điệp của ông là một; giáo hội của thần học, một thần học gia. Điều đó chính xác.

⁶⁸ Thế thì khi một người đến với CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, người và Sứ điệp là một. Và khi Ê-li đến với CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, người và sứ điệp của người trở nên một. Thật giống như Chúa Jêsus, khi Ngài đến, Ngài là Lời, Thánh Giảng 1. Vậy Lời Chúa và sứ giả của thời đại cũng giống nhau, luôn mọi lúc. Đúng vậy.

⁶⁹ Chúa Jêsus là Lời đã được nói tiên tri về. Ngài là những gì các tiên tri nói sẽ xảy ra, “Một nữ đồng trinh sẽ thọ thai và sanh ra Con trai này.” Quay trở lại thuở ban đầu, Chúa đã bảo họ, phán rằng, “Dòng dõi của người nữ sẽ giày đạp đầu con rắn, và nó sẽ cắn gót chân người.” Tất cả những lời tiên tri này đã được ban ra. Đa-vít kêu khóc, tất cả những lời tiên tri còn lại qua các thời đại, nói về Ngài. Ngài là Lời đó được bày tỏ! Ha-lê-lu-gia!

⁷⁰ Bây giờ anh em thấy tôi cố gắng đi đến đâu không? Tôi đã nói với anh em khá rõ ràng sáng nay. Anh em không thấy thẩm quyền của Đức Chúa Trời hằng sống trong Hội thánh hằng sống, là Nàng Dâu sao? Người đau được chữa lành, kẻ chết được sống lại, những người què bước đi, kẻ mù thấy được, Phúc âm tiến tới trong quyền năng của Nó, vì Sứ điệp và sứ giả như nhau. Lời ở trong Hội thánh, trong người đó.

⁷¹ Lời Chúa ở trong Ê-li khi ông đi đến đó với CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, và nói, “Trời sẽ không mưa.” Đó không phải là Ê-li; đó là Đức Chúa Trời ở trong Ê-li.

⁷² Tôi đã nói nhiều lần, giống như quý bà theo phái Khoa học Cơ-đốc mà có lần đã bảo tôi. Tôi đã kể nhiều lần về điều đó. Bà ấy nói, “Ông Branham, ông khoe khoang quá nhiều về Chúa Jêsus.”

Tôi nói, “Tôi hy vọng đó là điều duy nhất tôi phải trả lời.”

Và bà nói, “Ông cố làm cho Ngài là Thượng đế.”

Tôi nói, “Ngài là Thượng đế.”

⁷³ Bà nói, “Ồ, Ngài là một tiên tri, Ngài là một người tốt, nhưng Ngài không phải Thượng đế.”

⁷⁴ Và tôi nói, “Ồ, hãy chỉ cho tôi một câu Kinh Thánh mà nói Ngài không phải.”

⁷⁵ Bà nói, “Trong Sách của Thánh Giảng, nói rằng Ngài ‘khóc’ khi Ngài đi đến mộ La-xa-rơ.”

⁷⁶ “Ồ,” tôi nói, “chắc chắn, Ngài đã khóc. Ngài vừa là con người vừa là Thượng đế. Ngài là con người, khóc lóc; nhưng Ngài phải là Đức Chúa Trời khiến kẻ chết sống lại.” Đúng. Tôi nói, “Ngài là con người, bị đói; nhưng Ngài là Đức Chúa Trời nuôi năm ngàn người, với hai cái bánh và năm con cá.” Đúng vậy. “Ngài là con người, nằm ngủ phía sau mạn thuyền; nhưng đó chính là Đức Chúa Trời ở trong Ngài mà có thể làm yên lặng nước.” Vì sao? Ngài và Sứ điệp của Ngài là một.

⁷⁷ Ngài phán, “Ta với Cha là một. Cha Ta ở trong Ta.” Ngài là sự đầy đủ của thần tánh Đức Chúa Trời trong thân xác con người.

⁷⁸ Tôi nghĩ điều đó tác động rất mạnh mẽ vào ngày nọ, khi tôi đang mang đến *Bảy Thời đại Hội thánh*. Khởi đầu, tôi—tôi không thể nhận rõ Chúa Jêsus đứng đó với...với y phục màu trắng trên Ngài như thế, nói, “Tóc Ngài trắng như lông chiên.” Tôi không thể hiểu được làm thế nào một người ba mươi ba tuổi tóc lại trắng như tuyết vậy.

⁷⁹ Tôi đã gọi cho một nhà thần học có tiếng tốt, nhà thần học Ngũ Tuần, một người bạn tốt thân thiết.Ồ, đó là Anh Jack Moore. Anh là người thông minh, khôn ngoan. Anh nói, “Anh Branham à, đó là Chúa Jêsus được vinh hiển. Đó là những gì Ngài trông giống sau khi Ngài được vinh hiển.” Không, tôi không thể tin điều đó được. Không.

Tôi—tôi—tôi nói, “Ồ, Anh Moore, cảm ơn anh.”

⁸⁰ Tôi đi vào phòng tại đó và bắt đầu thưa với Chúa. Tôi dò lại mục lục đưa Ngài trở lại với Đa-ni-ên, nơi đã nói, “Và người đến

với Đấng Thượng Cổ tóc trên đầu Ngài trắng như lông chiên.” Tôi thưa, “Lạy Chúa, con—con—con không biết nói điều gì, và con có trách nhiệm.” Bây giờ, đó là trước khi bảy-...và nên nhớ, trước khi Bảy Ấn được mở, khoảng một năm hay hơn nữa, trước đó. Tôi đang cầu nguyện tại đó, “Lạy Chúa, nó là gì?”

⁸¹ Và tôi nhìn, đứng phía trước tôi, và ở đó đứng một người và người ấy là quan toà, và người ấy mang bộ tóc giả màu trắng. Những vị quan tòa thời xưa thường mang bộ tóc giả màu trắng để tỏ cho thấy rằng họ có thẩm quyền tối thượng.

⁸² Và rồi khi tôi thấy Chúa Jêsus với bộ tóc giả màu trắng, tôi nói điều đó chỉ chứng thực cho lẽ thật mà chúng ta biết, rằng Ngài là Thẩm quyền Tối thượng. Đức Chúa Trời đã làm chứng giống như vậy trên Núi Hóa Hình, phán rằng, “Đây là Con yêu dấu Ta, hãy nghe Người, Thẩm quyền Tối thượng!”

⁸³ Rồi trở lại ngoài nơi đó lúc ban đầu của Bảy Ấn, khi bảy Thiên sứ ấy giáng xuống trong hình dạng kim tự tháp ấy, đứng đó và bảo tôi quay về đây và giảng về Bảy Ấn kia, và Ngài sẽ ở cùng với tôi, Ngài đã tỏ cho tôi chúng là gì, những điều đã mất. Tôi luôn suy nghĩ nó được đóng ấn ở phía sau Sách và nó có thể là điều gì đó không được chép trong Sách, nhưng nó hóa ra đã được tỏ cho biết rằng Ngài không thể làm điều đó. Nó không phải là điều gì đã được chép trong Sách...Nó là điều gì đó đã được giấu trong Sách. “Vì hễ ai bớt đi một Lời từ trong Sách đó hay thêm một lời vào Nó...” Vì vậy nó là một sự mâu nhiệm đã có trong Sách trong bảy thời đại hội thánh này. Mỗi một thời đại hội thánh này đưa ra một—một sự mâu nhiệm, hết thảy về phép báp-têm bằng nước cùng những điều khác này mà họ đã dò dẫm thật lâu.

⁸⁴ Rồi khi cảnh đó diễn ra, các đài quan sát lớn từ trên đường đi xuống California, xuống tận Mê-xi-cô, trên vùng Tucson, mọi nơi, đều chụp bức hình của Nó. Đó là một cảnh thần bí. Anh Fred Sothmann ở đó, đang ngồi ngay phía sau đó, cùng tôi và Anh Gene Norman, đứng ngay tại đó khi Nó bay lên. Họ đã chụp ảnh ấy, song họ vẫn không biết gì về nó. Cách đây một thời gian ở đây, mọi người nói, “Hãy nhìn đây. Cái này giống như *thế này*, và những cánh của các Thiên sứ, cách chúng gấp lại trong đó.”

⁸⁵ Một ngày nọ, lật nó về phía bên phải, nhìn, đó là Chúa Jêsus Christ thật đúng hoàn toàn như Hofmann đã từng vẽ Ngài. Đứng tại đó với bộ tóc trắng, nhìn xuống trái đất, cho thấy rằng Ngài là Thẩm quyền Tối thượng. Các tầng Trời tuyên bố điều đó, Kinh Thánh tuyên bố điều đó, Sứ điệp tuyên bố điều đó, tất cả đều giống nhau. Thẩm quyền Tối thượng, với bộ tóc giả màu trắng; anh em thấy râu Ngài màu đen ở dưới. Nhiều anh em đã thấy bức hình ấy. Chúng ta có tấm ảnh đó đằng sau kia. Cứ xoay nó về bên phải, một bên, nhìn xem nó. Ngài đấy, thật là hoàn hảo như đã có, nếu nó được chụp về Ngài. Họ nhìn tấm ảnh từ một góc không đúng. Anh em phải nhìn tấm ảnh theo góc đúng. Và chỉ Chúa là Đức Chúa Trời mới có thể khảo thị góc đúng là góc nào. Xoay nó về bên phải của anh em và nhìn vào tấm ảnh. Ngài đấy, thật hoàn hảo, nó đã được chụp tại đó.

⁸⁶ Lần đầu tiên tôi từng thấy Ngài, Ngài trông giống *Cái Đầu của...Hofmann*. Tôi chưa hề thấy trước đó. Và trong đền tạm của Billy Sunday, nhiều năm sau đó, tôi đã thấy nó. Nhà tôi chưa hề có một trong những bức hình ấy kể từ đó.

⁸⁷ Rồi, tại đây trên các tầng trời, nói rằng chính Đức Chúa Trời mà tôi thấy trong khải tượng này ở đây, chỉ là một cậu bé đứng bên cạnh nhà trường này, Ngài trông giống như thế. Và ở đây trên Trời, ba mươi năm sau, tuyên bố điều đó, rằng đó là sự thật. Đó là cách Ngài trông giống; không phải là điều gì đó huyền bí của ý tưởng người nào.

⁸⁸ Giống như ở Va-ti-căng, họ có một—một—một tấm hình của Đấng Christ được vẽ tại đó, với đường viền râu trắng nhỏ hay một đường viền râu quanh cằm của Ngài, khoảng chừng nửa tấc, chạy ngay trên đầu của miệng Ngài như *thế này*, và gọi đó là Đấng Christ.

⁸⁹ Điều đó nhắc tôi nhớ lại một họa sĩ Hy-lạp mà có lần tôi đã thấy trong một giáo đường cổ, cho thấy A-đam và Ê-va trông như thế nào; họ trông giống những con thú hay cái gì đó. Đó là những gì đầu óc xác thịt có thể nhận thấy về điều thuộc linh nào đó. Tôi nghĩ A-đam là người đẹp trai nhất từng sống, và Ê-va là người nữ hoàn hảo trong mọi cách.

⁹⁰ Vậy thì đầu óc xác thịt bao bọc Việc ấy lại trong những ý tưởng riêng của họ, rồi Chúa sai xuống và mở ra sự Việc ấy bởi Quyền năng Ngài. Điều đó chính xác những gì đã xảy ra tại đây trong thời A-háp.

⁹¹ Bây giờ, chúng ta thấy rằng Ê-li có thể nói điều đó vì Sứ điệp của Thời đại và Lời của Đức Chúa Trời...Sứ giả, Sứ điệp—Sứ điệp, và Lời, hoàn toàn giống nhau. Nhà tiên tri, Lời, Sứ điệp; sứ giả, Sứ điệp, và Sứ điệp, thì giống nhau. Chúa Jêsus phán, “Nếu Ta không làm những công việc đã được chép về Ta, thì đừng tin Ta.” Điều đó tốt. Bất cứ người nào và sứ điệp của người đó đều là một.

⁹² Đó là lý do ngày nay người ta không tin vào việc thực hiện những công việc của Đức Chúa Trời, bởi vì họ không chấp nhận Sứ điệp của Đức Chúa Trời. Họ không tin Sứ điệp.

⁹³ Nhưng những ai tin vào thời đại của Chúa mà chúng ta đang sống, những điều này là Thức ăn được giấu kín. Hãy suy nghĩ, Đức Chúa Trời đã giấu Nó để họ nhìn thẳng vào Nó mà không thấy Nó. Giống như cách mà Ê-li đã làm mù quân Sy-ri. Cùng cách mà Chúa cũng làm mù kẻ vô tín không thấy Thức ăn chân thật của con cái, là người tin.

⁹⁴ Điều mà người ta gọi Nô-ê, “một kẻ cuồng tín,” đóng con tàu, mắt của ông được mở ra với Lời Đức Chúa Trời và lời hứa. Chính việc mà họ gọi là cuồng tín, đã cứu Nô-ê và gia đình ông. Thấy đó, chính việc giống như vậy. Điều mà người ta nhạo cười, là điều mà chúng ta cầu nguyện cho. Điều mà con người gọi là “điên rồ,” chúng ta gọi là “Vĩ đại!” Điều mà thế gian gọi là “vĩ đại,” Đức Chúa Trời gọi là “ngu dại.” Và điều mà thế gian gọi là “ngu dại,” Đức Chúa Trời gọi là “Vĩ đại!” Thật hoàn toàn tương phản giữa điều Đúng và sai. Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁹⁵ Hãy nhớ, người đi vào nơi bí mật của mình bởi kế hoạch của Đức Chúa Trời, bởi sự kêu gọi của Chúa, và Lời Chúa. Ê-li đã đi vào nơi bí mật của mình bởi sự biết trước (kế hoạch) của Đức Chúa Trời, và sự kêu gọi trên đời sống người, và theo như Lời. Nếu đó không phải là con đường chúng ta đi vào, tôi không biết làm thế nào chúng ta đến đó được.

⁹⁶ Và để ý, trước khi cơn hạn hán bắt đầu, Ê-li đã đi vào nơi bí mật này để sống. Một hình bóng thực sự trước khi sự phán xét bắt đầu đánh vào trái đất, Hội thánh được gọi ra rồi, Nàng Dâu đã được chọn rồi, và chỉ chờ đợi trước khi sự phán xét đánh vào. Chờ đợi rồi, ăn Thức ăn của Chúa, tận hưởng những ơn phước của Chúa. Bất cứ người nào tâm trí bình thường cũng biết rằng chúng ta đang hướng thẳng tới, chúng ta đang ở ngay trong giờ phán xét.

⁹⁷ Nhìn xem! Anh Banks, nhiều người trong anh em có mặt tại đây tối nay, đứng tại đó trên núi ấy vào sáng hôm ấy.

⁹⁸ Và tôi muốn nói về ngọn núi đó, sáng Chúa nhật sắp đến, ý Chúa. Có một khái thị lớn, điều gì đó xa hơn mà hầu như tôi không thể không nói ra tối nay. Nhưng tôi có...Hiểu không? Và nó cứ một cách thường xuyên, luôn mọi lúc, điều này xảy ra đến điều khác. Hiểu không? Nó sẽ không bao giờ ngừng xảy ra, vì đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

⁹⁹ Mỗi người trong anh em ở đây, hàng ngàn lần ngàn qua băng ghi âm, đã nghe tôi đứng và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, sẽ xảy ra như vậy và như vậy.” Và ngay cả các tờ báo và các tạp chí phải tuyên bố nó xảy ra như vậy. Họ không biết gì hết về nó, nhưng họ đã thấy nó. Họ không biết nó là cái gì, nhưng họ đã thấy nó, làm cho Lời chính xác là sự thật.

¹⁰⁰ Chúng tôi đang đứng dưới đây trên dòng sông, Thiên sứ ấy của Chúa giáng xuống ngày đó, ba mươi ba năm, hay đó là năm 1933, giáng xuống và phán ra những điều mà Ngài đã làm. Bước ra, và nhiều người đứng trên bờ sông ở đó, nói, “Điều đó có nghĩa gì, Billy?”

¹⁰¹ Tôi đáp, “Điều đó không dành cho tôi; mà dành cho quý vị. Tôi tin; còn quý vị không tin.” Rồi cứ bước đi tiếp.

¹⁰² Sau đó vị mục sư nói với tôi, ông ấy nói, “Anh có ý nói rằng anh, với học vấn lớp bảy, sẽ đi khắp thế giới cầu nguyện cho các quân vương và các nhà cầm quyền và các vua và những người khác à? Và, ồ,” nói, “hãy quên điều Đó đi!”

¹⁰³ Tôi không thể nào quên được điều Đó, Nó được ghi khắc vào lòng tôi. Bây giờ tại đây, ba mươi năm sau, mọi điều Ngài nói đã

xảy ra một cách hoàn hảo theo cách Ngài nói Ngài sẽ thực hiện. Ngài là Đức Chúa Trời và không thể sai. Ngài luôn giữ Lời Ngài. Ngài...Đừng bao giờ nghi ngờ Nó.

104 Vậy thì, để ý, ông đã đi vào bởi kế hoạch của Đức Chúa Trời (sự biết trước), sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, và Lời Chúa, và đi vào trước khi cơn hạn hán bắt đầu.

Bây giờ, chúng ta biết rằng sự phán xét sắp sửa giáng xuống.

105 Đứng trên ngọn đồi ngày ấy, Anh Banks Wood đang đứng ở đây, chúng tôi bước lên đồi. Có lẽ tôi trích dẫn nó lần nữa, để gây dựng đức tin anh em cho hàng người xin cầu nguyện này sắp diễn ra trong mười, mười lăm phút tới. Tôi chỉ bước đi phía trước Anh Banks. Anh ấy đã...Tôi nghĩ anh đã để Chị Ruby ở lại vì chị bị đau. Và anh đến phía sau tôi, tôi để ý gương mặt của anh, đỏ lên. Tôi nhìn lại. Tôi nghĩ ngọn đồi có thể hơi khó một chút cho anh để đi, vì vậy tôi hầu như đi chậm lại. Ngay trong những sa mạc, ngay trên những ngọn đồi như *thế*, ngay nơi các Thiên sứ của Chúa xuất hiện. Chúng tôi đang hướng về ngay nơi đó lúc ấy, nơi các Thiên sứ đã xuất hiện một vài tháng trước đó.

106 Và khi tôi đi lên ngọn đồi, Thánh Linh của Đức Chúa Trời... Khi tôi quay lại, nhìn lên đỉnh núi, Ngài phán, “Hãy lượm hòn đá đó, và nói với anh ta, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, anh sẽ thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời trong vài giờ tới.’”

107 Tôi nhặt hòn đá lên, và nói, “Anh Banks à, tôi không biết tại sao,” ném hòn đá lên trên không trung, và tôi nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, anh sẽ thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời.”

Anh nói, “Điều đó có nghĩa là Ruby?”

108 Tôi đáp, “Không, tôi không nghĩ nó có gì liên quan với anh, Banks hay Ruby, cũng như người nào khác. Tôi nghĩ chỉ Thánh Linh vừa phán, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, điều gì đó sắp xảy ra.’”

109 Và buổi sáng kế tiếp khi chúng tôi đang đứng tại đó, nhiều người trong các ông, tôi không biết có bao nhiêu người đang ngồi tại đây giờ này, có chừng mười hai hay mười bốn, mười lăm người trong chúng ta đang ngồi ở đó. Đột nhiên, một mục sư đi đến trước tôi và ông nói, “Anh Branham,” ông ấy nói, “tên tôi

là *A* hay *B* gì đó.” Nói, “Tôi là một trong những người bảo trợ của anh tại California.”

¹¹⁰ Tôi nói, “Tôi rất vui được gặp ông, thưa ông.” Douglas McHughes. Ông nói, “Tôi...” Tôi nói, “Hân hạnh được gặp ông.” Bắt tay với ông.

¹¹¹ Ông nói, “Ồ, này, tôi muốn hỏi anh một câu.” Nói...Roy Roberson, ủy viên ban quản trị tại đây; Anh Wood, Terry và Billy, và, ồ, Anh McAnally, và tôi không biết hết những người đang đứng tại đó. Và tôi...Ông ấy nói, “Tôi muốn hỏi anh đôi điều.” Ông nói, “Có phải Chúa ban cho anh những khả năng như thế này không?”

¹¹² Tôi đáp, “Vâng, thưa anh, song tôi đến đây hầu như để tránh khỏi điều đó, để nghỉ ngơi.”

Rồi tôi nhìn chung quanh như *thế này*, và tôi thấy một bác sĩ vạm vỡ nhìn ông, nói, “Mục sư McHughes, bệnh dị ứng này trong mắt chẳng bao lâu sẽ làm hỏng mắt ông. Tôi chữa bệnh cho ông trong hai năm rồi, và tôi không thể làm gì được về nó.”

Và tôi quay lại nhìn ông. Tôi nói, “Điều mà vì đó anh đã hỏi tôi, bác sĩ của anh đã bảo anh, ngày nọ, ‘Bệnh dị ứng đó trong mắt của ông.’” Lúc đó là giữa ban ngày, vào khoảng mười một giờ, mà ông ấy đeo kính râm. Tôi nói, “Lý do; anh mang kính râm không phải bởi lý do ánh nắng mặt trời, chính là vì mắt của anh. Bác sĩ bảo anh rằng anh ‘sẽ mất con mắt đó.’”

Và ông bèn kêu lên, nói, “Đúng thế.”

¹¹³ Tôi quay bước đi trở lại, có một cái xẻng trong tay. (Và tôi nhìn; tôi thấy ông đang đứng tại đó nhìn tôi, mắt ông thật sự sáng rõ.) Tôi nói, “Nhưng CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, anh sẽ không mất con mắt đó.” Tôi đã đi sẵn với ông mùa thu vừa rồi, ông có thể nhìn thấy tốt hơn tôi và bất kỳ người nào trong đám đông. Ông không hề...

¹¹⁴ Rồi tôi thấy một bà lão kéo chiếc vớ xuống và vén một bên váy. Bà nói, “Con trai, nếu con gặp Anh Branham, nói anh ấy cầu nguyện cho chân của mẹ.” Và tôi nhìn xuống tại đó, và...trông giống như những khối u ở trên bàn chân bà, khắp xung quanh.

115 Tôi nói, “Mẹ anh là người tóc bạc. ‘Con trai mẹ,’ anh biết đấy. Bà đã bảo anh trước khi anh ra đi, nếu anh gặp tôi, nói tôi cầu nguyện cho chân bà. Bà bị những khối u nhỏ, giống như, trên khắp bàn chân.” Anh ấy gằn như ngắt xỉu.

Nói, “Đó là sự thật.”

Tôi nói, “Nói bà ấy đừng lo lắng. Nó sẽ ổn thôi.”

116 Tôi bắt đầu đi dạo. Rồi tôi nghe Tiếng của Chúa phán, nói rằng, “Hãy ra khỏi con đường, nhanh lên.”

Roy Roberson đang đứng đó, biết anh là cựu chiến binh, tôi đặt tay trên vai anh, tôi nói, “Anh Roy, núp ngay, thật nhanh lên!”

Anh hỏi, “Việc gì vậy?”

Tôi nói, “Hãy tránh ra khỏi con đường! Núp ngay!”

117 Và thật sự bắt đầu đi vòng quanh, bỏ chiếc xẻng xuống, quay lại, lấy mũ ra. Và ở đây Ngài đến, Vinh quang của Chúa giáng xuống trong cơn gió lốc xé ngọn núi ra giống như thế, và làm nổ tung và rung chuyển nơi đó như thế, cắt đứt các ngọn của những bụi cây; khoảng chừng ba hay bốn, năm tấc trên đầu tôi. Rồi nó quay trở lại giống như một cái phễu như thế; Nó nổ tung lần nữa. Và, Nó đến đây, ba lần.

118 Rồi khi Nó lia khỏi, lần thứ ba, Anh Banks đến, nói, “Đó có phải những gì anh đã nói không?”

Tôi đáp, “Vâng.”

Nói, “Cái gì vậy?”

119 Tôi nói, “Chúa xuất hiện trong những cơn gió lốc.” Tôi không biết Ngài có muốn tôi nói ra với dân sự hay không.

120 Sau đó tôi tiếp tục và cầu nguyện một chút. Rồi Ngài phán với tôi rằng tôi có thể nói cho họ biết. Tôi nói, “Đó là sự phán xét đánh vào Bờ biển phía Tây.” Hãy nhìn nơi đó ngày nay! Hãy nhìn những gì xảy ra một vài giờ sau đó: Alaska bị chìm. Và bây giờ mọi thứ bị nhấn chìm. Chúng ta đang đi vào sự phán xét. Sự nhân từ đã bị hết hủi.

121 Nhưng cảm tạ Đức Chúa Trời, chúng ta đã có Thức ăn kín giấu, Thức Ăn thuộc linh, chúng ta đang sống trong sự nhân từ và sự thương xót của sự khả thi từ Chúa Jêsus Christ trong những

ngày cuối cùng này, chứng thực chính Ngài giữa dân sự Ngài. Amen! Họ đã đi vào. Ê-li đã đi vào trước khi cơn hạn bắt đầu. Cảm tạ Chúa vì được ở trong trước khi sự phán xét bắt đầu. Bây giờ là thì giờ của sự đi ra và đi vào, đi ra khỏi những tổ chức đó và đi vào trong Đấng Christ, một thì giờ đi ra và đi vào cho tất cả những người tin chân thật.

¹²² Rồi ông được kêu gọi, và ở lại tại đó. Hãy nhớ, ông không bao giờ rời khe nước ấy cho đến khi Chúa gọi ông.

¹²³ Và sau khi cơn hạn hán đã qua, Ngài đã gọi ông ra khỏi nơi đó, xuống nhà một người đàn bà góa. Để ý, Ngài kêu gọi với người đàn bà góa này. Và người đàn bà góa này đã không hội hiệp chính bà với những kẻ không tin; nhận lấy dấu hiệu con thú trong suốt cơn hạn hán. Vì vậy Ngài đã gọi bà ra để...kêu gọi Ê-li để nuôi sống người đàn bà góa này. Họ chỉ có một cái bánh nhỏ, một cái nhỏ mà bà còn giữ được. Và Ê-li nói, “Hãy cho ta cái đó, trước đã. Vì, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, vò đó sẽ không trống rỗng bình cũng sẽ không khô cạn, cho đến ngày Chúa là Đức Chúa Trời ban mưa đến trên đất.” Phải đặt Đức Chúa Trời trước tiên, Lời Ngài trước tiên!

¹²⁴ Để ý, có bột trong vò. Mỗi lần bà tìm bột, đều có bột trong vò. Có dầu trong bình, mỗi lần bà kiểm nó. Tại sao? Bột tượng trưng cho Đấng Christ trong cửa lễ dâng bằng bột. Những gờ đá xay phải được đặt đúng ngay chỗ, để xay chúng. Mọi tiếng xay bột này đều hoàn toàn giống nhau, tỏ cho thấy Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó là Lời, Bánh sự Sống đi theo sứ điệp, để chứng thực Lời.

¹²⁵ Ngày nay cũng vậy, thưa các bạn. Ngày nay cũng vậy, Bánh sự Sống mà dân sự ăn, phù hợp với Sứ điệp của Đức Chúa Trời, để nuôi sống họ trong suốt thời gian bị hạn hán. Chuyện gì xảy ra nếu Ngài đứng trong sự hiện diện của chúng ta hôm nay? Nếu Ngài đứng trong sự hiện diện của chúng ta ngay lúc này thì sao? Ngài sẽ hành động và làm thật chính xác như Ngài đã làm khi còn ở trong xác thịt ở thế gian. Nàng Dâu là một phần của Chồng, Hội thánh cũng giống như Đấng Christ. “Những công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Và chính là Lời đã làm điều đó. Ngài

phán bảo chúng ta rằng những việc mà Ngài đã làm chúng ta cũng sẽ làm.

¹²⁶ Chúng ta chú ý ở đây lần nữa, nếu Lời ở trong chúng ta và đã đến với chúng ta, như Nó đã từng đến với Ê-li trong thời đó, Nó sẽ làm giống như ông đã làm, ông được nuôi trên những Điều bí mật của Đức Chúa Trời mà được giấu khỏi thế gian. Ô! Lần nữa, nó làm cho Sứ điệp và sứ giả như một. Thức Ăn thuộc linh đã sẵn sàng, và Nó đúng mùa bây giờ. Và mỗi người trong các anh em có thể dùng Thức ăn này nếu anh em mong ước Nó, nếu anh em sẵn lòng cất bỏ tất cả sự vô tín trong thì giờ này, nếu anh em đến với Đấng Christ, đến trong lời hứa của Ngài.

Và hãy nhớ những Lời hứa của Ngài, trong Ma-la-chi 4, Lu-ca 17:30, cũng trong Thánh Giăng 14:12, và biết bao nhiêu câu Kinh Thánh nữa, nói về, Giô-ên 2:38, và tất cả điều Ngài sẽ làm, hay 2:28, đúng hơn, điều Ngài sẽ làm trong những ngày sau rốt này. Và đấng tiên tri đã nói rằng sẽ có Ánh sáng trong những ngày sau rốt này như thế nào, Nó sẽ hoạt động ra sao, Nó sẽ làm gì, tất cả lời Kinh Thánh đều chỉ hướng đến những ngày sau rốt này. Và đó là Đấng Christ! Nếu anh em có thể ẩn náu trong Đó hiện nay, trong Nơi bí mật ấy, anh em có thể ăn và thấy sự nhân từ và thương xót của Đức Chúa Trời. Nếu anh em bị đau ốm, có sự chữa lành tại đó.

¹²⁷ Anh em nhớ khi Ê-li-sê, sau đó, đã gọi...Sau khi ông đã có của lễ dâng bằng bột đó, là Đấng Christ, và đã nuôi sống nhà bà góa với Nó. Để ý sau đó khi ông gọi lửa từ trời giáng xuống, vân vân, đã chứng minh việc ông được sai đến, của Đức Chúa Trời, Thần của đấng tiên tri.

¹²⁸ Chú ý trong đồng vắng, khi ông đang nằm tại đó dưới bóng cây giếng giêng, một Thiên sứ hiện xuống với cùng loại bột ấy, và nướng bánh nuôi ông. Và sau đó một lát Ngài cho ông ngủ trở lại, và đánh thức ông, rồi ông có thêm một số bánh bằng bột đã nướng tại đó dành cho ông. Và ông đã có sức lực nhờ những cái bánh ấy mà đi trong bốn mươi ngày. Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ô, chúng ta thật yêu Ngài, Thức Ăn thuộc linh đúng mùa của Nó!

129 “Không nên lấy bánh của con cái mà cho những con chó.” Chúa Jêsus chẳng đã nói như vậy với người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi sao? Ngài được sai đến với Dân Ngài. Đúng vậy. Và đó là dân mà Ngài đến...Ngài không hề đến với Dân ngoại.

130 Còn bây giờ ngày nay Ngài thăm viếng các dân Ngoại trong thời của họ, và không nên...

131 Anh em nói, “Tại sao Sứ điệp không đi ra trong những nơi to lớn này, những chiến dịch lớn này, giống như giữa những giáo phái?”

132 Nó không phải là Thức ăn của họ. Không phải, cái gọi là, Thức ăn giáo hội. Nó là Thức ăn của Nàng Dâu. Nó là Thức ăn thuộc linh đúng mùa. Nó sẽ làm họ đau bao tử. Nó quá phong phú với họ. Hiểu không? Hiểu không? Các—các—các bạn không thể làm điều đó. Nhưng, dành cho con cái, Nó là Bánh, Nó là Sự Sống, Nó là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

133 Chúng ta sẽ quá trễ nếu chúng ta không bắt đầu hàng người xin cầu nguyện bây giờ, vậy chúng ta hãy cúi đầu một lát.

134 Lạy Chúa kính yêu, Thức Ăn đúng mùa, Thức Ăn thuộc linh. Điều gì đó mà thế gian không biết về. Cách mà chúng con đã nghe Chúa chúng con nói đêm đó, hay ngày đó tại Sa-ma-ri, cũng chính nơi mà Ê-li-sê đã bước lên và nói, “Thế nào, sương sẽ không rơi xuống cho đến lúc ta cầu xin.” Ở đây Chúa Jêsus đã đứng tại đó phán bảo các môn đồ của Ngài.

Họ hỏi, “Lạy Thầy, sao Thầy không ăn?”

Ngài phán, “Ta có Thức ăn mà các ngươi không biết.”

135 Thật vậy, lạy Chúa, Thức Ăn của Ngài là làm theo ý chỉ của Đức Chúa Trời, thấy công việc của Đức Chúa Trời tỏ bày trong thời giờ của Ngài. Ngài đã có mặt tại đó để xem nó được thực hiện. “Ta không làm điều chi nếu Cha Ta không tỏ cho Ta trước. Điều gì Cha tỏ cho Ta, Ta làm điều đó.”

136 Và, Cha ôi, ngày hôm nay cũng vậy. Hội thánh, người tin thật sự, Thân thể của những người tin, có sự tiếp cận với Thức ăn, Thức ăn thuộc linh, mà các hệ phái không biết gì. Thế gian không

biết gì về Thức ăn này, Cha ôi. Nhưng Hội thánh của Ngài, dân sự của Ngài, Nàng Dâu của Con Ngài, ưa thích Nó.

¹³⁷ Chúng con đến với sự chữa lành thân thể của chúng con khi các bác sĩ đã thất bại. Chúng ta đến với điều này. Đó là một trong những Thức ăn của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã ban cho Hội thánh Ngài, và hứa điều đó trong những ngày sau rốt cho những con cái tin của Ngài. Lạy Cha, xin giúp chúng con là những con cái tin, vì tất cả mọi sự đều có thể được cho những người tin. Xin nhậm lời, Chúa Yêu dấu ôi. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹³⁸ Tôi tin Billy đã nói với tôi rằng họ đã phát ra một số thẻ cầu nguyện. Người nào đó nói cho tôi biết chữ cái trên tấm thẻ cầu nguyện không, tôi chỉ muốn thể thôi. [Người nào đó nói, “C.”—Bt.] C, được rồi, chúng ta hãy lấy thẻ có chữ C, một, bắt đầu, cho đến khi tôi có một hàng người đã bắt đầu. Đấy, bây giờ, họ có lẽ ở khắp nơi. Bây giờ, nếu mọi người...Ồ, xem nào, tôi sẽ thử điều này. Tôi không biết chúng ta có thể làm được hay không. Hoặc là chúng ta có thể gọi lên một hàng; anh em cứ ngồi yên. Không thành vấn đề với tôi. Nếu anh em thích đến đây trên bục hơn, hay có một hàng người được gọi lên, không thành vấn đề, cách nào cũng được. Tôi chỉ đang nương cậy vào Đức Thánh Linh. Tôi nương cậy vào Ngài để bảo vệ Lời này mà tôi rao giảng.

¹³⁹ Anh George Wright, tôi tin điều Đó. Từ khi còn bé, đến nhà anh cách đây nhiều năm, lắng nghe tiếng chim hót trên cây, tôi vẫn còn tin cùng một Sự điệp đó. Tôi tin Nó vẫn không thay đổi.

¹⁴⁰ Được rồi, tôi thấy họ đang dọn chỗ phía sau đây cho một hàng người xin cầu nguyện. Được rồi, thẻ cầu nguyện C, số một, hai, ba, bốn, năm, lên trước và đứng ngay tại đây. Nếu quý vị không thể đi lên, nếu quý vị cứ đưa tay lên, một vài anh em sẽ đến đưa quý vị lên. [Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Gì vậy? Vâng. Ừ-m. Thẻ cầu nguyện C, một, hai, ba, bốn, năm. Và bây giờ lưu ý, anh chị em nào không có thể cầu nguyện...

¹⁴¹ Vậy thì, tôi đã không có gọi hàng người xin cầu nguyện kiểu này trong một thời gian dài, lâu rồi. Bao nhiêu anh chị em nhớ sứ mạng của tôi khi chúng ta xây Đền tạm tại đây? Ngài phán, “Hãy làm công việc của một nhà truyền giáo.” Tôi đã chẳng nói

mình là một nhà truyền giáo. Ngài phán, “Hãy làm công việc nhà truyền giáo,” đấy, “vì giờ đến thì điều đó phải thay đổi.” Giờ đó đang đến. Được rồi. Vậy thì, trong điều này, Ngài...

¹⁴² Anh em không thể kết hợp hai hay ba chức vụ khác nhau với nhau, mục sư và truyền giáo, cùng một lúc. Anh em không thể là một—một tiên tri và có thể là một mục sư, cùng một lúc, đấy, vì anh em có những công việc khác nhau, chức vụ khác nhau.

¹⁴³ Song Chúa đã ban cho tôi điều tôi nên làm trong Sứ điệp của mình. Nhưng rồi Ngài phán, “Hãy làm công việc của nhà truyền giáo, hãy làm đầy đủ chứng cứ về chức vụ của người, vì sẽ có một thời kia người ta sẽ không chịu nghe Đạo lành.” Điều đó chẳng đến bây giờ sao! Mọi giáo phái giáo hội đã từ chối không tiếp tôi. Họ không chịu được Đạo lành. “Nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, mà xây hướng về chuyện huyền. Và họ sẽ làm những điều lớn giống như Giam-be và Gian-nét đã chống trả Môi-se, nhưng sự khờ dại của họ sẽ được bày tỏ.” Hiếu không? Hiếu không? Được rồi, những sự giả mạo! Anh chị em thấy cách mà Giam-be...

¹⁴⁴ Và, Chúa trên Trời biết, nằm ngay tại đó trên bia đá khánh thành của nhà thờ Đền tạm đó kể từ năm 1933, có viết trên một trang Kinh thánh, được đặt nằm ngay tại đó. Hãy xem cách họ đã làm nó thế nào. Hãy xem những gì đã ứng nghiệm. Những sự giả mạo, thật chính xác. Nói rằng, “Cứ để mặc họ, sự điên dại của họ sẽ được tỏ ra cũng giống như Giam-be và Gian nét.” Ở đây chúng ta đang ở trong thời đó.

¹⁴⁵ Tôi đã nhìn thấy nhà thờ lúc đó khi chúng tôi đang đặt hòn đá góc nhà, người ta đi trên những ngạch và khắp nơi, đứng quanh những bức tường của nhà thờ đền tạm. Thế đấy. Họ nói, khi nó mọc lên, những người ở tại thành phố ở đây, nói, “Trong vòng sáu tháng...” Chúng tôi với một đô-la tám mươi xu để xây một đền tạm, nhiều người làm ga-ra đã quyết định nó sẽ là nhà để xe của họ. Song nó vẫn còn là chuồng chiên cho Chiên của Đức Chúa Trời.

¹⁴⁶ Một, hai, ba, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười. C, sáu, bảy, tám, chín, mười. Được rồi.

¹⁴⁷ Vậy thì, “Ta là Chúa đã trồng nó, Ta sẽ tưới nó ngày và đêm để không ai giật lấy nó khỏi tay Ta.” Hãy nhìn xem sự chỉ trích! Không giáo phái nào hỗ trợ Nó. Không có nhà thờ nào giống như Nó ở chung quanh vùng đây. Không có Ngũ tuần trong nước, không ai khác nuôi dưỡng Nó. Mọi người chống lại báp-têm bằng nước, mọi người chống lại tất cả những điều khác này. Thậm chí với gia đình riêng của tôi, cha tôi đã đuổi tôi ra khỏi cửa, tôi đã gói ghém quần áo của mình trong bao giấy nhỏ và đi sống tại New Albany. Đúng.

Nhưng qua nhiều sự nguy hiểm, gian lao và
bẫy lưới,
Tôi đã đến rồi;
Chính ân điển đã mang tôi an toàn đến đây,

Tôi đã năm mươi sáu tuổi, và chẳng bao lâu tôi phải vượt qua sông.

Ân điển sẽ đem tôi đi.
Khi tôi có mặt tại đó mười ngàn năm,
Sáng rực rỡ như mặt trời;
Chúng ta sẽ không có đủ ngày để hát ngợi khen
Đức Chúa Trời
Hơn là lúc chúng ta bắt đầu.

Ồ, tôi yêu Chúa Jêsus biết bao! Ngài là tất cả thế gian với tôi!

¹⁴⁸Ồ, được rồi, bao nhiêu người tôi đã...Tôi đã ngừng lại ở đâu, số mười phải không? Chúng ta có thể lấy thêm một số người nữa không? Được rồi. Đó là gì, mười, mười lăm? Được rồi. C, mười đến mười lăm, bất kỳ anh chị em ở đâu, anh chị em có thể đứng lên và đi vào. Nói gì? Hả? Được rồi. C, thế thì, mười lăm đến hai mươi vậy. Hãy để C, mười lăm đến hai mươi vào. Có thêm mười người nữa. Chúng ta thấy...Anh em thấy—thấy nơi hàng đang đứng ở đó, chúng ta không để cho họ—để họ chen chúc. Và chúng ta sẽ...Được rồi.

¹⁴⁹ Bây giờ tập trung chú ý cho tôi; chúng ta sẽ dừng chậm trễ nhé. Nhưng, bây giờ, ồ, thật là thời giờ, thật là thời gian tuyệt vời! Tôi—tôi ước mong rằng mọi người có thể yêu Chúa. Tôi—tôi ước mong rằng tất cả chúng ta có thể thật sự đi đến chỗ đó để

nhận ra tiềm năng của phút này. Chúng ta hãy thử điều đó. Cứ tập trung chú ý cho tôi.

¹⁵⁰ Chúng—chúng ta đang cố gắng làm gì ở đây? Chúng ta đang đặt Lời Chúa qua sự thử nghiệm. Ê-li đã làm giống như vậy, bước ra trên núi sau khi biết rằng ông được Đức Chúa Trời sai đến để làm điều đó. Ông nói, “Bây giờ chúng ta hãy chứng minh Đức Chúa Trời là ai, hãy để Đức Chúa Trời trả lời bằng lửa là Đức Chúa Trời.”

¹⁵¹ Còn những kẻ ngoại giáo bác bỏ, ồ, nói, “Ồ, chắc chắn, không...” Những—những kẻ ngoại giáo biết lửa sẽ không giáng xuống, vì vậy họ la lớn và hành động kỳ quặc.

¹⁵² Nhưng Ê-li biết lửa sẽ giáng xuống, vì ông có một khái tượng từ Chúa.

Anh chị em hỏi, “Ông ấy có một khái tượng à?”

¹⁵³ Vâng, thưa quý vị! Khi ông đã có mọi thứ sắp đặt theo trật tự, ông nói, “Lạy Chúa, tôi đã làm tất cả điều này theo mạng lệnh Ngài.” Và rồi lửa bắt đầu giáng xuống. Khi Lời Đức Chúa Trời được giữ đến từng chữ, thì chính là việc của Chúa lo liệu phần còn lại. Ngài chỉ yêu cầu anh em cứ bày nó ra tại đó. Và tin chắc chắn rằng anh em được kêu gọi để đặt nó ra. Hiểu không? Và nếu anh em tin chắc, Ngài sẽ lo liệu phần còn lại của nó.

¹⁵⁴ Bây giờ, đây là những người đi qua hàng này mà tôi sẽ cầu nguyện... Vậy thì, ồ, anh chị em đừng gần sát tường bây giờ, được rồi, đến hàng để bắt đầu. Nào, trước tiên, ít nhất nơi nào đó trong tòa nhà ở đây, một số người...

Bao nhiêu người tại đây bị đau ốm mà không có thể cầu nguyện, hãy đưa tay lên. Xem nào, gần như tất cả. Vậy thì, anh chị em biết nếu Chúa chúng ta... Và tôi tin Ngài sẽ, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài điều hành những hàng người xin cầu nguyện. Dân sự đến với Ngài trong những hàng lớn, những đám đông, Ngài đã chạm đến họ, ban phước cho họ. Rồi một lúc nào đó Ngài dừng lại và nói, “Ai đã rời đến Ta?” Nhìn chung quanh, nói cho một người đàn bà biết bà đã rời đến Ngài vì mục đích gì; và phán bệnh bằng huyết của bà đã hết, đức tin của bà đã chữa lành bà.

155 Điều gì xảy ra nếu như bà quay lại và nói, “Ồ, tôi không biết, lạy Chúa, tôi đã bị bệnh này thời gian lâu rồi”? Điều đó sẽ không xảy ra. Không, nó sẽ không xảy ra. Không.

156 Điều gì xảy ra nếu Ngài bảo người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi, “Vì lời này mà người đã nói, con gái của người, ma quỷ đã lìa khỏi nó,” điều gì xảy ra nếu bà nói, “Ồ, bây giờ, lạy Chúa, tôi—tôi muốn Ngài làm điều đó cách *này*”? Ma—ma quỷ chắc hẳn vẫn còn trong cô gái đó. Nhưng bà mong đợi thấy đứa con mình theo cách Ngài phán bà sẽ thấy nó.

157 Bây giờ, Ngài phán với chúng ta, “Nếu các người có thể tin! Nếu các người có thể nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà đừng nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng điều các người nói sẽ xảy ra, các người có thể có điều đó. Khi các người cầu nguyện, hãy tin rằng mình nhận được, điều đó sẽ được ban cho các người.” Thật là một lời hứa tuyệt vời!

158 Vậy thì người rao giảng tin lành xã hội không tin điều đó chút nào cả. Người đó đi đến cửa, nhìn vào, hay đứng tại đó, và nói, “Ồ, chỉ là một nhóm cuồng tín khác,” rồi bỏ đi. Hiểu không? Nhưng anh ta không biết đây là Thức Ăn giấu kín. Anh ta không biết đây là Điều bí mật giấu kín với anh ta. Anh ta không biết nó. Thật—thật—thật tội nghiệp, một tâm trí lóa lờ, khốn khổ, mù loà, mà không biết. Hiểu không? Đó là điều tồi tệ.

159 Ôi Chúa, xin cho con chết trước, nhưng đừng bao giờ để con giống như thế. Tôi thà chết (vâng, thưa quý vị) còn hơn làm điều đó. Tôi nghĩ mọi người trong chúng ta cũng vậy, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

160 Nhưng, bây giờ, Chúa đã hứa với chúng ta những điều này trong những ngày sau rốt. Trong Ma-la-chi 4, chép rằng Chúa Jêsus Christ sẽ giáng xuống và đóng vai chính Ngài trong xác thịt con người giống như Ngài đã giáng xuống ở Sô-đôm. Đúng vậy. Và nói thế gian sẽ ở trong tình trạng Sô-đôm. Và phán, “Việc đã xảy đến lúc đó, cũng xảy đến trong ngày Con người sẽ được bày tỏ.” Hãy xem, Người này đã giáng xuống trong hình thức của một con người, được Áp-ra-ham xưng là, “Ê-lô-him,” trước khi đưa con lời hứa này đến. Hãy xem đó là gì, Áp-ra-ham xưng đó là Chúa. Và Kinh Thánh nói có ba người đến với ông, y phục đầy bụi, đi

lại, ngồi xuống và ăn giống như con người. Và Chúa Jêsus phán, “Như trong thời Sô-đôm thể gian ở trong tình trạng thể nào, thì Con người bày tỏ chính Ngài lại cũng thể ấy,” không phải Con của Đức Chúa Trời, Con người, đấy, sẽ bày tỏ chính Ngài thể ấy.

¹⁶¹ Bây giờ hãy đánh dấu điều đó với điều nhà tiên tri cuối cùng đã nói, “Này Ta sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi, và người sẽ làm cho lòng—lòng con cái trở lại cùng cha.” Hiểu không? Một Sứ điệp mang họ trở lại với Kinh Thánh, và Con người sẽ khải thị chính Ngài trong ngày đó. Và vào ngày có tiếng của thời đại hội thánh cuối cùng, thiên sứ thứ bảy, các sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được tỏ cho biết trong ngày đó. Bầy Ấn sẽ được mở ra. Những sự mầu nhiệm của tất cả những hội thánh này và các thứ, cách chúng xảy ra thế nào, và điều gì xảy-...thế nào, điều gì đã xảy ra.

¹⁶² Hãy xem, họ không biết điều Đó. Chúa Jêsus phán, “Hỡi các ngươi những người Pha-ri-si mù!” Phán, “Nếu kẻ mù dẫn đường kẻ mù, há cả hai chẳng rơi vào hố sao?” Đấy, đó là lý do những người kia không thấy điều Đó.

¹⁶³ Sự mầu nhiệm của Nó, là, những Ấn kia, mỗi một giáo hội đó đã tạo nên một tổ chức và đi vào bên trong nó, và đó là một trong những điều bí mật sai trật trước Đức Chúa Trời. Ông hiểu điều đó không, Tiến sĩ Lee? Đấy, xem đấy. Là thế đấy. Đó là sự việc ngay tại đó. Đó là một trong những bí mật. Họ đã tổ chức và, thấy đó, và hoàn toàn bên ngoài ý chỉ của Chúa. Và điều đó sẽ được phơi bày trong những ngày sau rốt, dẫn dân sự, không phải đến một tín điều hay một giáo phái, nhưng trở lại với Lời thật. Và Lời thật sẽ đến một nhóm người nào đó, và Con người sẽ tỏ bày chính Ngài ở giữa họ, “hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi.”

¹⁶⁴ Ồ, chà! Ồ, tôi ưa thích điều đó. Tôi thích—tôi thích khoe khoang về Ngài. Tôi thích làm—làm cho Ngài lớn lao trước dân sự. Tôi không phải làm cho Ngài lớn lao; Ngài đã lớn lao rồi. Ngài quá cao đến nỗi anh em không thể vượt qua Ngài, quá sâu đến nỗi anh em không thể xuống dưới Ngài, quá rộng anh em không thể bao quanh Ngài, tuy nhiên anh em vẫn có chỗ trong lòng

mình dành cho Ngài. Anh em muốn tiếp nhận Ngài không? Thật tuyệt vời thay là Chúa chúng ta! Được rồi.

¹⁶⁵ Bây giờ chúng ta hãy thật yên lặng, mọi người. Nào, chúng ta đã nói về điều Này. Và bây giờ sự việc của nó là, Nó có thật không? Bây giờ, có lẽ có một vài người lạ tại đây. Tôi có thể nói nếu...với anh em, nếu Đấng Christ là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Ngài sẽ làm gì trong lúc này? Ngài cũng làm giống như Ngài đã làm khi Ngài ở đây trước đây. Đúng thế không? Đức tin của nhiều người sẽ chạm đến vạt áo của Ngài, và Ngài sẽ quay lại. Giống như Ngài đã từng làm với người đàn bà bên giếng, và Ngài đã làm ở những nơi khác, và Ngài đã nhận biết những ý nghĩ của họ.

Vậy thì, anh em nói, “Ngài có thể chữa lành tôi không?”

¹⁶⁶ Lời Ngài nói Ngài đã làm điều đó. Nhưng sự việc của nó là, là bày tỏ chính Ngài rằng Ngài ở đây.

¹⁶⁷ Bây giờ, nếu như Ngài xuất hiện với chúng ta trong một thân thể vật lý, trông thật giống như bức vẽ *Cái Đầu của Đấng Christ ở Tuổi Ba Mươi Ba* của Hofmann, và huyết tuôn từ tay Ngài, vân vân, các sọc đinh ở trên Ngài, tôi sẽ không chấp nhận điều đó. Không, không. Không, không. Khi Ngài đến, chính Ngài, “Mọi mắt sẽ nhìn thấy Ngài, mọi lưỡi sẽ xưng nhận Ngài; và như chớp nhoáng đến từ phương Đông đến phương Tây, sự hiện đến của Con người cũng như vậy.” Hiểu không? Chúng ta không tin những hệ thống tôn giáo và phe phái này. Chúng ta tin Đức Chúa Trời là Lời.

¹⁶⁸ Nhưng Ngài đã thể hiện chính Ngài, nhận lấy thân thể của anh chị em và của tôi, ban cho anh chị em các ân tứ, và ban cho tôi các ân tứ, và qua những ân tứ này Ngài tỏ lộ chính Ngài. Đó là Thức ăn kín giấu. Cho dù Ngài bày tỏ chính Ngài bao nhiêu đi nữa bởi tôi, anh chị em phải tin điều Đó, anh chị em cũng phải có ân tứ đức tin, để tin Nó nữa. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và bây giờ nếu Ngài bày tỏ chính Ngài trong cách đó, anh chị em sẽ tin Ngài chứ? [“A-men.”] Với cả tấm lòng, anh chị em sẽ tin Ngài chứ? Ồ, thật tuyệt vời, cứ chờ đợi Ngài, cứ chờ đợi để thấy điều Ngài phán.

¹⁶⁹ Đây là một người đang đứng đây. Tôi chưa bao giờ thấy anh trong đời, như tôi biết. Trông có vẻ một người khoẻ, mạnh, tốt, và anh ấy có lẽ là vậy, tôi—tôi—tôi không biết. Nhưng anh đang đứng đó. Bây giờ, tôi có thể đặt tay lên người đó và cầu nguyện cho anh, hỏi anh xem thử anh có tin không. Anh có thể đứng tại đây và nói cho tôi biết, nói, “Tôi—tôi—tôi muốn anh cầu nguyện cho ông *A* hay *B* gì đó. Và tôi bị—tôi bị mái vòm rơi xuống. Tôi bị đau đầu, thường xuyên. Tôi có những khối u trong dạ dày,” hay cái gì đó. Anh—anh ấy, tôi không biết. Anh có thể nói bất cứ điều gì trong những điều đó.

¹⁷⁰ Tôi có thể nói, “Được rồi, thưa anh, anh ơi. Tôi sẽ đặt tay trên anh và cầu nguyện cho anh.” Điều đó sẽ hoàn toàn tốt đẹp. Đó chính xác là những gì chúng ta đã làm suốt thời đại. Đúng thế không?

¹⁷¹ Nhưng, hãy nhớ, Chúa Jêsus phán nó sẽ khác hẳn vào lúc Ngài Đến, giống như đã xảy ra trong thời Sô-đôm. Và Người ấy đã đến, quay lưng với cái trại nơi Sa-ra ở, và Ngài phán, (không phải “Áp-ram,” bấy giờ) “Áp-ra-ham.”

¹⁷² Đấy, ông là Áp-ram, ngày trước đó. Nhưng ông đã thấy một khái tượng, và Chúa phán với ông rằng, “Ta sẽ đổi tên người.”

¹⁷³ Và ở đây là Chúa, chính Ngài, trong hình hài con người, ăn uống với ông. Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, vợ người, Sa-ra ở đâu?” S-a-r...r-a; không phải S-a-r-a-i.

Ông thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

¹⁷⁴ Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng người, theo lời hứa của Ta cách đây hai mươi lăm năm.”

¹⁷⁵ Và Sa-ra cười thầm. Ngài phán, “Sa-ra cười trong trại ngay lúc đó, nói, ‘Sao những điều này có thể xảy ra được?’” Ừ-m. Có điều gì quá khó cho Đức Chúa Trời chăng? Hiểu không? Không điều gì cả. Không, thưa quý vị.

¹⁷⁶ Bấy giờ Ngài phán, Chúa Jêsus đã hứa rằng, “Ngài, Con người,” là Lời, (anh em tin điều đó không?) “sẽ đến trong những ngày sau rốt và sẽ khảo thí chính Ngài trong lúc thế gian giống như Sô-đôm và Gô-mô-rơ.” Anh em tin điều đó đúng không?

¹⁷⁷ Trước khi chúng ta có lời cầu nguyện, một số anh em ngoài đó cầu nguyện và xem thử Con người vẫn là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không. Cứ hỏi Ngài có phải không, thưa, “Lạy Chúa, người đó không biết con, nhưng con biết Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” xem thử Ngài có phán cho anh em điều đó không.

Vâng, thưa quý vị. Bây giờ hãy ngẩng đầu lên một lát.

¹⁷⁸ Nó ở đằng sau tôi. Nó là một đứa trẻ. Nó đang bị cảm sốt cao ngay lúc này. Đó là một bé gái. Cháu bé ở ngoài thành phố. Đứa bé bị đau dạ dày. Đúng. Chỉ tin.

¹⁷⁹ Bây giờ, đó có phải là điều Ngài phán Ngài sẽ làm không? Tôi chưa bao giờ gặp người đó trong đời. Chúa trên Trời biết điều đó.

¹⁸⁰ Người đàn ông này ở đây, anh trông rất khỏe mạnh. Nhưng thấy cái bóng ấy ở trên anh tại đó không? Điều đó có nghĩa là, trừ khi Chúa giúp anh, anh sẽ không có mặt ở đây lâu nữa. Anh ấy bị ung thư. Ở trong phổi của anh.

Bây giờ, Con người ở tại đây.

Anh có gánh nặng trong lòng vì một cậu bé, một đứa trẻ. Đúng vậy không? Anh tin Chúa có thể nói cho tôi điều gì không ổn với đứa trẻ đó không? [Người anh em đó nói, “Tôi biết Ngài có thể.”—Bt.] Ngài có thể. Nó bị những cơn ngất ngất giống hình thức bệnh động kinh. Nó vừa bị một cơn mới đây. [“Sáng nay.”] Đúng thế, sáng nay. Và anh tin anh sẽ sống để nuôi bé trai đó, và nó sẽ khỏe chứ? [“Vâng.”]

¹⁸¹ Charlie Cox ở đâu? Anh ấy đâu? Charlie, anh ở đâu? Tôi nghĩ anh ấy ở đây tối nay. Đây rồi, Charlie. Gary, anh ở đâu? Larry, anh ấy ở đây không? Con trai nhỏ của anh cũng bị tương tự, hoàn toàn giống như vậy. Anh ở đâu, Larry? Đến đây một phút.Ồ, anh đây rồi. Bé trai này cũng bị giống vậy. Cha và mẹ của nó là bạn rất tốt của tôi. Cách đây nhiều năm tôi đã xuống đó, và cậu bé này bị những cơn ngất, cứ bị ngất và yếu dần đi. Đó là bệnh động kinh. Tôi nắm được tình trạng cậu bé, cầu xin Đức Chúa Trời chữa lành nó. Nó không hề bị một lần nào kể từ đó. Đó là cha cậu; mẹ cậu đang ngồi nơi nào đó ở đây; và đây là cậu bé đó, chính nó.

¹⁸² Bây giờ ông tin không, thưa ông? (Cảm ơn, Larry.) Ông tin không, thưa ông? Xin Chúa trên Trời ban điều giống như vậy cho ông, và ông có thể sống để nuôi đứa trẻ. Chúa ban phước cho ông.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁸³ Lạy Chúa kính yêu, xin giúp ông ấy. Con cầu xin sự thương xót và ân điển Ngài sẽ ở trên ông và ban phước cho ông ấy. Nhơn Danh Đức Chúa Giêsu.

¹⁸⁴ Hãy trở lại Louisiana bây giờ, vui mừng, ngợi khen Đức Chúa Trời vì nó.

¹⁸⁵Ồ, đúng thế, ông ấy từ Louisiana đến, chắc chắn, ở gần Hồ Charles. Đúng. Đấy, tôi có thể nắm bắt được ý nghĩ của ông giờ này. Ngợi khen Đức Chúa Trời!

¹⁸⁶ Được rồi, chị đang cầu xin cho một—một điều tốt, chị muốn có một đứa con. Chị đã có con rồi, hai đứa, nhưng chị muốn một đứa nữa. Cầu xin Chúa trên Trời ban điều đó cho chị, chị tôi. Hãy đến đây, tôi chỉ muốn đặt tay.

¹⁸⁷ Lạy Chúa yêu dấu, xin ban cho người phụ nữ này sự ao ước của lòng chị, vì đó là một nguyên cơ xứng đáng. Trong Danh Chúa Giêsu. A-men.

Bây giờ hãy đi có đứa con ấy.

¹⁸⁸ Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời tốt lành. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài biết tất cả những gì chúng ta cần. Ngài cung cấp mọi nhu cầu của chúng ta nếu chúng ta tin. Ngài phán, “Nếu các người có thể tin!”

¹⁸⁹ Tôi đã bắt tay anh nơi nào đó. Tôi không nhớ là ở đâu, nhưng tôi đã bắt tay anh nơi nào đó rồi. Tôi không nhớ chính xác, nhưng chúng ta vừa ở nơi nào đó, ngày hôm nay ở nơi nào đó, nhưng tôi không biết ở đâu. Nhưng đó không phải chỗ, điều mà chúng ta ở đây để nói về. Anh có mặt ở đây để nói về, hay để cầu nguyện, muốn tôi cầu nguyện cho ai khác. Đúng vậy. Người ấy không ở đây. Người ấy ở tại Georgia, bị đau. Không chỉ bị đau, về thuộc thể, nhưng cũng bị đau về thuộc linh; anh họ của anh. Anh tin Chúa sẽ lo liệu điều này vì anh đại diện người ấy không? Anh tin không? Hãy đến đây và chúng ta hãy cầu nguyện với nhau.

¹⁹⁰ Lạy Chúa yêu dấu, xin ban cho người này điều ao ước của lòng anh, để anh ấy có thể đi và tìm thấy người đàn ông này đang kêu khóc với Đức Chúa Trời. Con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh. Đừng nghi ngờ. Hãy tin hết lòng.

¹⁹¹ Chào anh. Không phải là tôi không đưa tay ra để nắm tay anh, khi anh đưa tay ra, tôi đang chú ý điều gì đó. Đó là cái bóng đen, thật đen kịt. Đó là lý do. Tôi biết tôi đã nắm bàn tay anh, tôi có thể thấy nó cách ấy, đấy. Nhưng đó là bệnh ung thư. Anh tin rằng Chúa có thể dời nó đi không? Nó nằm trên ngực anh, phía bên trái. Anh muốn quay trở lại Carolina và ngợi khen Chúa vì được khỏe lại, phải không? Anh hiểu ý tôi muốn nói gì chứ? Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁹² Lạy Chúa yêu dấu, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Đấng là Người mà đang hiện diện giờ này; con cái đang ăn Bánh của Chúa, xin cho đứa con này cũng vui hưởng đức tin, Bánh của Chúa mà Ngài ban cho anh giờ này để anh được chữa lành. Xin cho anh đi và được mạnh khỏe, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Hãy tin hết lòng.

Anh chị em cảm thấy thế nào?

¹⁹³ Đây chẳng phải là một thời giờ tuyệt vời sao? Thật giống như một sự tôn kính và ưa thích đặt trên dân sự. Hay là, có lẽ nó có tiếng vang giống như, tai của tôi, giống như điều gì đó đang xảy ra, “Vuu!” Chỉ tạo nên một tiếng, như, “Vuu,” giống như thế, đấy. Đó là Bánh của dân sự. Hiểu không? Nó là của anh chị em. Nó dành cho anh chị em. Không phải dành cho tôi; Nó dành cho anh chị em. Tôi rất biết ơn, ngay vào lúc này, tôi không...Tôi khỏe mạnh, theo như tôi biết; nhưng Nó là Bánh, cũng dành cho tôi, khi tôi cần. Nó là Bánh dành cho anh chị em. Đó là sự khích lệ. Đối với anh chị em thậm chí không đau ốm, nó thật sự mang tấm lòng chúng ta đến trước Đức Chúa Trời.

¹⁹⁴ Điều này chính xác là đúng mùa, điều mà Ngài đã nói Ngài sẽ làm, “Và như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm thế nào, ngày Con người đến cũng thế ấy, khi Con người sẽ được bày tỏ.” Hiểu

không? “Và, kìa, Ta sai tiên tri Ê-li đến cho các người trước ngày lớn và kinh khủng của Chúa. Người sẽ khôi phục lòng của dân sự trở lại với Cha.” Hiểu không? Hiểu không?

¹⁹⁵ “Và lúc đó người công nghĩa sẽ bước ra trên tro tàn, của những—những kẻ ác.” Họ sẽ cháy giống như lò lửa, đấy, mặt đất sẽ cháy. Chúng ta thấy lửa sẽ giáng xuống ở nơi xa kia. Và núi lửa sẽ tràn lan khắp trái đất, các tầng trời sẽ cháy.

Hỡi Vàng Đá Muôn Đời, xin thương xót tôi giờ này, và lúc ấy.

¹⁹⁶ Chào chị.Ồ, một việc, chị mắc bệnh phụ nữ, bệnh phụ nữ. Chị cũng có chuyện khác nữa. Chị bị run, bị run vào tuổi đó. Biến chứng của tất cả các loại. Nhưng chị cũng có một niềm ao ước, đó là nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đúng vậy. Đó là điều hiện có. Chị có tin chị...Chị đã xưng ra mọi sự chưa? Chị có tin nếu tôi đặt tay trên chị và cầu xin Đức Chúa Trời làm điều đó, Thánh Linh sẽ giáng xuống không? [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chị tin điều đó không? [“Vâng, thưa ông.”] Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁹⁷ Lạy Chúa yêu dấu, con đặt tay trên người nữ này, theo hình thức sứ đồ, và cầu xin để chị ấy nhận lãnh phép báp-tem bằng Thánh Linh. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị ấy nhận lãnh Nó. A-men.

¹⁹⁸ Đừng nghi ngờ điều đó. Nó thuộc về chị, đấy. Nó là của chị. Nó là Bánh của—của con cái.

¹⁹⁹ Có một chút cảm giác buồn cười khi tôi nói, “bệnh phụ nữ,” phải không? Vì đó là điều mà, chị cũng có. Vậy thì chị tin mình sẽ được ổn ngay bây giờ chứ? Hãy đi, cứ tạ ơn Chúa.

²⁰⁰ Chào anh. Anh tin hết lòng không? Anh tin anh sẽ có thể ăn giống như đã từng ăn cách đây đã lâu không? Được rồi. Hãy đi, và nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Tôi tin điều đó.” Sự Hiện diện của Chúa.

²⁰¹ Anh tin rằng bệnh đau lưng của mình sẽ lìa khỏi anh và anh sẽ khoẻ không? Được rồi. Cứ đi, nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa yêu dấu,” và Chúa sẽ ban cho điều đó.

²⁰² Anh tin anh có thể khoẻ mạnh, Chúa sẽ làm cho anh khoẻ; và sẽ không bị chứng viêm khớp nữa, được lành và khoẻ mạnh không? Anh tin điều đó không? Hãy đi, cảm ơn Ngài, nói, “Lạy

Chúa, con tin nhận điều đó với tất cả tấm lòng, và con tin điều đó.”

Tất cả anh chị em bên ngoài kia có tin điều Đó không?

203 Anh em ở ngay tại đây, đặt tay trên người nữ đó kể bên anh em ở đó, nói với chị ấy chứng giãn tĩnh mạch và bệnh thấp khớp sẽ lìa khỏi chị ấy. Khi chị ấy...?...

204 Xin Chúa ban phước cho chị. Chị tin chị sẽ được khoẻ mạnh bây giờ không? Hãy đi về nhà và được khoẻ. Xin Chúa ban phước cho chị. Cứ đi đường, và nói, “Cảm ơn Chúa, lạy Chúa Jêsus.”

205 Chào chị. [Người chị ấy nói, “Ngợi khen Chúa.”—Bt.] Chị tin bệnh phụ nữ, cũng sẽ lìa khỏi chị không? [“Tôi tin.”] Và chị sẽ được khoẻ mạnh không? [“Cảm ơn Chúa, Chúa Jêsus ôi.”] Hãy đi, và nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.” [“Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus.”]

206 Chào chị. [Người chị đó nói, “Đã kéo một cái sụn.”—Bt.]Ồ, chà, chà! [“Totten.”] Tôi biết tên chị. Tôi—tôi trước đây... [“Totten.”] khi tôi làm mục sư của giáo hội Báp-tít. [“Totten.”] Totten. [“Della Totten.”] Chị Della Totten. Chị đang bị đau lưng bây giờ. [“Vâng.”] Sẽ ổn thôi, lúc này. Chị tin Ngài sẽ cho chị khoẻ mạnh không? [“Tin.”] Chị nhớ những gì đã xảy ra dưới đó trong nhà thờ Báp-tít Milltown cách đây nhiều năm chứ? [“Vâng, tôi nhớ điều đó!”] Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi ngày hôm nay. [“Ồ, cảm ơn Chúa!”] Xin Chúa ban phước cho chị, chị tôi.

George Wright, anh ở đâu? Anh nhớ không? Chà, cách mà...

Chị có tin, nếu tôi đặt tay tôi trên chị, với sự xúc dầu này, chị tin mình sẽ khoẻ chứ? Hãy đến đây. Trong Danh Chúa Jêsus Christ xin cho chị ấy được chữa lành. A-men. Hãy có đức tin!

Ồ, tất cả anh chị em tin với cả tấm lòng chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

207 Bây giờ, những ký ức cũ trở lại thật rõ, khi gặp lại phụ nữ đó! Tôi không thể nghĩ ra tên chị, tuy nhiên, nhưng tôi...[Người nào đó nói, “Totten.”] Totten. Totten, đúng thế.Ồ, vâng, con gái chị là Bertie. Đúng thế. Điều đó hoàn toàn chính xác. Đừng nghĩ tôi ở ngoài tầm giới hạn chính mình, tôi thật sự hầu như bé nhỏ,

anh em biết đấy, hầu như là một...Tôi không thể giải thích được điều đó.

208 Nhưng cơn đau lưng của chị đã hết, chị ơi. Hãy đi, ngợi khen Chúa, và nói, “Cảm ơn Chúa, Chúa ôi.”

209 Anh tin bệnh tim của anh cũng sẽ ổn không? [Người bệnh nói, “Vâng.”—Bt.] Cứ đi, vui mừng, và nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa Jêsus,” và tin điều Đó. Được rồi. Hãy có đức tin giờ này. Đừng nghi ngờ.

210 Hãy đến, chị ơi. Chị tin hết lòng không? Chị có nhiều điều không ổn với chị. Chị cũng bị đau lưng. Chị tin Chúa sẽ làm cho chị khoẻ mạnh không? Được rồi, cứ đi, vui mừng. Mà, đó là Ngài khiến cho chị cảm thấy như thế. Cảm tạ Chúa. Xin Chúa ban phước cho chị, thưa chị.

211 Chào, con trai. [Cậu bé nói, “Xin chào!”—Bt.] Chị có tin rằng Chúa sẽ chữa lành bệnh thần kinh của đứa con đó và làm cho nó khoẻ mạnh lại không? Chị tin điều đó không? Được rồi. Chào, anh bạn nhỏ, cho tôi bắt tay anh.

212 Lạy Chúa yêu dấu, xin lấy điều dữ đó khỏi bé trai này, và cho nó được sống và bình thường. Trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

213 Xin Chúa ban phước anh, người anh em. Anh tin điều đó, phải không? Anh sẽ khoẻ mạnh. Đừng nghi ngờ gì cả.

214 Chàng trai mạnh mẽ lại bị bệnh tim. Anh tin rằng Chúa làm cho anh khoẻ mạnh không? [Người bệnh nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Hãy đi, nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa, vì chữa lành con.”

215 Anh có tin Chúa sẽ chữa lành bệnh dạ dày và làm cho anh khoẻ không? Hãy đi, vui mừng, và nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.”

216 Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều duy nhất các bạn phải làm là chỉ tin. Đúng thế không? Các bạn tin Con người trong những ngày sau rốt không?

217 Có điều gì đó xảy ra tại đây cách đây một vài phút, và tôi không thể...cố gắng tìm thấy nó ở đâu. Người nào đó có đức tin và đã làm việc gì đó. Hoặc là, có thể tôi sẽ gặp họ Chúa nhật sắp đến, hay khi nào tôi có thể. Chị—chị...Lại nó đấy. Chị đã giơ tay lên. Chị tin Chúa có thể chữa lành bệnh tim đó, cho chị khoẻ mạnh,

chữa lành cho con gái chị ở ngoài đó với—với...Bà tin điều đó không? Bà Neff, bà tin rằng Đức Chúa Trời...Leo Neff. Tôi không biết bà, nhưng bà chính là người đó. Bà bị bệnh tim, và con gái nhỏ của bà bị đau thận. Bà tin nó sẽ khoẻ không? Đức tin của bà khiến bà được lành. Hãy tin với tất cả tấm lòng.

218 Anh ở sau kia trong hồ, đang đứng đó với bệnh dạ dày, Chúa Jêsus Christ làm cho anh khoẻ mạnh.

219 Anh chị em tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Chúng ta hãy đặt tay lên nhau giờ này. Ồ, hãy nghĩ về thời đại chúng ta ở đâu, nghĩ về thì giờ. Hãy nghĩ rằng chúng ta ở trong chính sự Hiện diện của Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời. Ngài hứa Ngài sẽ làm điều này trong những ngày sau rốt. Tôi đặt tay trên những chiếc khăn tay này.

220 Lạy Chúa yêu dấu, con cầu nguyện Ngài sẽ ban phước những khăn tay này để chữa lành thân thể của nhiều người, qua Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

221 Bây giờ, với bàn tay anh chị em đặt lên nhau, mỗi người trong anh chị em là những chi thể của Thân thể Đấng Christ. Cùng một Đức Thánh Linh đã hứa khải thị những bí mật của lòng và làm những điều này, Ngài ở trong anh chị em. Anh chị em là phần của Ngài, và Ngài là phần của anh chị em. Vậy thì, Ngài phán điều này, “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin.” Đó là anh chị em. “Nếu họ đặt tay lên kẻ đau, người đau sẽ được bình phục.” Bây giờ, đừng cầu nguyện cho bản thân mình, mà cầu nguyện cho người mà anh chị em đặt tay lên, vì họ đang cầu nguyện cho các bạn. Bây giờ chúng ta hãy cùng nhau cầu nguyện, và xin cho không có ai đau yếu trong tòa nhà này. Tại sao chúng ta phải đợi lâu thêm nữa, anh, chị em yêu dấu của tôi, Nó đây này, Thánh Linh, Đức Chúa Trời, ngay tại đây, chính Điều mà chúng ta đã nói về.

222 Lạy Chúa Jêsus, chúng con đang nhận ra sự Hiện diện của Ngài. Ngài đã mang đứa bé trở lại với sự sống ngày nọ, sau khi nó đã chết, bằng lời cầu nguyện của đức tin. Lạy Chúa yêu dấu, có nhiều người ở đây chúng con không thể đến được, thì giờ đang trôi qua, nhưng họ đã đặt tay lên nhau. Họ là những người tin.

Chúng con đang ngồi trong sự Hiện diện của Đức Chúa Jêsus Christ, đã sống lại từ kẻ chết, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

²²³ Ó Sa-tan, ngươi đã bị đánh bại! Chúa Jêsus Christ đã đánh bại ngươi! Ngài đã từ kẻ chết sống lại và đứng giữa chúng ta tối nay, chứng thực Sự điệp này của những ngày sau rốt. Hãy ra khỏi những người này! Hãy lia khỏi họ, nhân Danh Chúa Jêsus Christ! “Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ,” và ngươi bị đuổi ra. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, hãy lia khỏi hội chúng này!

²²⁴ Mỗi người trong các anh chị em hiện giờ mà nhận được sự chữa lành, hãy đứng lên tại chỗ. Mọi người nhận lãnh sự chữa lành, hãy đứng lên tại chỗ. Đưa tay lên bây giờ và dâng Ngài sự ngợi khen!

“Giờ đây con nhận sự chữa lành,” hãy nói điều đó với Chúa. Giờ này con tin nhận sự chữa lành [Hội chúng nói, “Giờ đây con tin nhận sự chữa lành.”—Bt.] Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, lạy Đấng Christ. [“Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, lạy Đấng Christ.”] Bây giờ con tin Ngài. [“Bây giờ con tin Ngài.”] Xin Ngài giúp cho sự không tin của con. [“Xin Ngài giúp cho sự không tin của con.”] A-men. [“A-men.”]

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
Bởi tôi chính Chiên Con chịu hình;
Muôn dân, khá tôn vinh một Cứu Chúa,
Do Huyết Jêsus gội trắng trong tội tình.

²²⁵ Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì chúng ta hãy ngợi khen Ngài. Mọi người, hãy đưa tay lên, dâng Ngài sự ngợi khen, trong khi người anh em lên đây để cầu nguyện chấm dứt buổi nhóm.

THỨC ĂN THUỘC LINH ĐÚNG MÙA VIE65-0718E

(Spiritual Food In Due Season)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrior Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 18 tháng Bảy, năm 1965, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org